

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2012.

DECEMBRIS

Nr. 9 (654)

**Latvijas valsts dibināšanas atceres svinībās Sandiego 17. novembrī
No kreisās: Ivars Bezdechi, Edmunds Āķītis, Sandra Ozolīte, Jānis Legzdiņš,
Nora Mičule, Nina Atvara, Jānis Ozolītis, mācītājs Kārlis Žols**

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

16. decembrī no plkst. 10.00 līdz 3.00 tirdziņš latviešu namā

16. decembrī plkst. 11.00 Adventa koncerts baznīcā

31. decembrī Jaungada sagaidīšanas balle latviešu namā

2013. gada 13. janvārī vanadžu sarīkojums „Audiet mani karogā sarkanbaltsarkanā!”

Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS
ir Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums
Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606
Tālr./tālrakstis: 818-980-4748;
el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasieriem:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Latvijas valsts prezidents Andris Bērziņš
Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:
2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008
Tālr.: 202-328-2840, tālrakstis: 202-328-2860
El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv
Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā
Dr. Juris Buņķis 30212 Tomas, Suite 275,
Rancho Santa Margarita, CA 92688,
tālr.: 949-888-9700; e-pasts: bunkis@ocps.com
www.facebook.com/LatvianConsul

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: www.pmlp.gov.lv
Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

ALAs mājaslapā www.alausa.org
ir ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis
631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505
Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivarsm11@yahoo.com
Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna
Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere),
Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Jānis Rutmanis, Tālvāldis Paegle,
Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere, Vilis Zaķis

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā
Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Maija Paegle

IB metiens – 350 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim
1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026
tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Paziņojums

Nākamo, 2013. gada janvāra/februāra Informācijas Biļetenu DK LB biedri un abonenti saņems 2013. gada janvārī. Lūdzu nosūtīt biedrības kasieriem biedru naudu vai abonementa maksu gada sākumā, lai atvieglotu darbu biedrīnim.

Biedru naudu samaksājušie saņems DK Latviešu biedrības biedra karti.

DK LB valde pateicas visiem biedriem un biļetena abonentiem par atbalstu un vēl

PRIECĪGUS ZIEMSVĒTKUS!

Ziedojumi DK latviešu biedrībai

A. Briška \$20; I. Kipere \$35; L. Gonia \$25;
M. Madisone \$60; A. Moora \$35;
M. Saulespurēns \$100; J. Sondors \$10

Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:
www.learnlatvianonline.com

Galerija *Baltic Crossroads*
3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
Tālr.: 323-664-6216; atvērta katru dienu!

Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības Sandiegos

Vienalga, kur 18. novembrī latvieši atrodas – Argentīnas pašā dienvidgalā, Aļaskas ziemeļos, tālajā Austrālijā, kaut kur Afrikas plašumos, Kanadā vai Īrijā – viņiem šī ir svētku diena. Sandiegos latviešu ev. lut. draudzes priekšnieks Jānis Legzdiņš izsūtīja ielūgumu uz dievkalpojumu, veltītu Latvijas valsts dibināšanas atcerī, 17. novembrī *Grace Evangelical Lutheran* baznīcā, ko cēlušis pirms 100 gadiem dibinātās amerikāņu draudzes loceklis. Latviešiem šajā baznīcā dievkalpojumi notiek jau 61. gadu. Šoreiz dievkalpojumu vadīja Sanfrancisko latviešu ev. lut. draudzes mācītājs, prāvests Kārlis Žols. Viņš sprediķī pieminēja ikviena latvieša saikni ar Latviju, ko nekādā gadījumā nedrīkstam zaudēt, un dzejnieka Viktora Avotiņa teikto, ka nedrīkstam būt patrioti vienīgi īsi pirms un pēc 18. novembra. Mācītājs aicināja neaprobežoties tikai ar kritiku, bet censties kopīgiem spēkiem mainīt iesīkstējušus uzskatus par Latviju. Draudzes priekšnieks Jānis Legzdiņš dievkalpojumam bija izvēlējis patriotiskas kopdziesmas ar Romāna A. Vanaģa, Jāņa Ērmaņa, Leonīda Breikša un Dāvīda Roberta (tulkojis O. Cakars) vārdiem. Klavierpavadījumu spēlēja Nora Mičule. Dievkalpojuma beigās apmeklētāji nodziedāja Latvijas himnu un svinību sākumā baznīcas augstā stāvā ASV himnu.

Svētku runu teica ļoti interesants kurzemnieks Edmunds Āķītis. Ar Fulbraita stipendiju viņš studē Sandiegos universitātē, lai iegūtu maģistra gradu, viņa studiju lauks ir iekšzemes drošības sekmēšana, tostarp katastrofu novēršana, kibernetikas, terorisma apkaņošana u. tml. E. Āķītis beidzis vidusskolu Kuldīgā, ir latviešu valodas un literatūras, angļu valodas un vēstures skolotājs, vairākus gadus viņš Islandes universitātē mācījis islandiešu valodu, tulkojis no islandiešu valodas filmas un grāmatas. Taču 2000. gadā viņš mainīja darba lauku un pievērsās valsts drošībai, teoretiskās un praktiskās zināšanas papildinot ASV, Anglijā, Zviedrijā, Somijā, Austrijā, Polijā un citur. E. Āķītis strādājis Ārlietu ministrijā, bijis Valsts kancelejas Krizes kontroles centra vadītāja un Katastrofu medicīnas centra direktora vietnieks, kopš 2009. gada ir Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta galvenais speciālists mobilizācijā un sadarbībā ar NATO; 2007. gadā viņš saņēmis militāro apbalvojumu Tēvzemes sargiem – Viestura ordeni.

Runas sākumā Edmunds Āķītis vispirms pakavējās pagātnē, tēlaini atgādinot, kā 1918. gada 18. novembrī, mākoņainā un tumšā diena, notika Latvijas valsts dibināšana un trīs reizes dziedāta jaunās Latvijas jaunā himna. Pirmās neatkarīgās Latvijas laikā mūsu tauta bija pārticīga, lepojās ar saviem sasniegumiem, valstī dzīvoja daudzi izcili gudri cilvēki. E. Āķītis ir pārliecināts, ka arī

mūsdienās latviešiem ir daudz, ar ko lepoties, nav iemesis ieslīgt pesimismā un, domājot par Latviju, ieteicams slavēt gan pašiem sevi, gan valsts amatpersonas.

Sirsnīgu koncertprogrammu bija sagatavojuši Sandra Ozolīte un viņas dēls Jānis Ozolītis. Godinot nesen mirušo mūziķi, „vislatviskāko latvieti” Uldi Stabulnieku, viņi nodziedāja jauko dziesmu ar Māras Zālītes vārdiem „Tik un tā”, pēc tam Raimonda Paula „Mežrozīte” ar Alfrēda Krūklja vārdiem un vairākas „Čikāgas piecīšu” dziesmas.

Latvijās radio ārštata korespondents Ivars Bezdechi apsolīja, ka par Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības Sandiegos, kurās piedalījās tuvākas un tālākas apkaimēs latvieši, jau apmēram nedēļas laikā uzzinās arī latvieši Latvijā.

Sandiegos saimnieces visus ciemiņus ļoti pamieloja, un sarīkojuma dalībnieki viņas cildināja, nodziedot dziesmu. Budžeta papildināšanai notika vietējo latviešu ziedoto mantu izloze.

Ļoti aizkustināja 11 gadu vecā Gustava Zilgalvja vecvecākiem Aidai un Ansim Zilgalviem no Briseles atsūtītais dzejolis, ko nolasiņa Nina Atvara. Gustava vecākus Ilzi un Pēteri Zilgalvjus uz Briseli aizvedušas darba gaitas. Pēterim Zilgalvim ir atbildīgs amats Eiropas komisijā.

Svinību diena bija gaiša un saulaina, un to vēl gaišāku vērtā mazā zēna dzimtenes mīlestība.

A. M.

Gustavs Zilgalvis

Visskaistākā vieta

**Visskaistākā vieta, kas jebkad bija,
Kur skaistākā saule lec katru rīt',
Tā ir mūsu Latvija,
Kur siltums sirdī vienmēr mīt.**

**Kur rudenī zelts pārklāj pasauli,
Kur vasarā var vienmēr baudīt spožu sauli,
Kur ziemā zeme visa balta,
It kā no sniega un dimantiem kalta.**

**Kur pavasarī visi koki zied,
Kur visskaistākās balsis dzied,
Kur visskaistākā valoda skan,
Vislabākā zeme pasaulē man...**

Svinības Losandželosas latviešu namā visas dienas garumā

Latvijas karogu mastā pacēla Andris Matsons

Valsts neatkarības pasludināšanas atceres dienas svinības 18. novembrī ikvienam ilgi paliks atmiņā. Svinības sākās pulksten vienpadsmitos, kad Andris Matsons pacēla karogu un visi kopā dziedājām Latvijas himnu, izbrīnot vienu otru gaŗāmgājēju un braucēju. Ilze Nagaine turpat ārā emōcionāli nodeklamēja Jāņa Petera dzejoli „Akas”. Latviešu skolas skolēni pēc brokastīm devās zālē, kur sākās priekšnesumi. Skolas kori vada Pauls Berkolds. Viņam spēlējot akordeonu, skolēni dziedāja vairākas dziesmas. 5. klases skolniece Krista Hadada (Haddad) izteiksmīgi deklamēja Pētera Brūvera dzejoli „Kur?” un Māŗa Čaklā „Latvieši”. Krista vairākas reizes

Losandželosas latviešu skolas audzēkņi, skolotāji un tautasdeju kopas „Pērkonītis” dalībnieki vēro, kā mastā pie latviešu nama uzvijas Latvijas karogs

bijusi Latvijā un tāpat kā dzejnieks Pēters Brūveris labi zina, ka tur mākoņi ir visbaltākie, koki visstaltākie, putni dzied visskaļāk, kā arī avoti ir viszidrākie un kovārņi visgudrākie. Mazā, ļoti nopietnā vijolniece Elsa Brecko un pianiste Līga Ceriņa spēlēja interesantu skaņdarbu – Māŗa Lasmaņa „+/- Valsītis”. Kārtējo reizi iepriecināja tautasdeju deĶotāji, skaidri redzams, ka gan mazajiem, gan lielajiem deĶošana sagādā patiesu prieku. Pēc šīs ievadprogrammas visi atkal tikai aicināti priekštelpā, kur no jauna bija uzlikts cienasts. Svinību apmeklētāji, kuŗi ieradās uz aktu, kas sākās pulksten vienos, daudz ko bija nokavējuši. Svinības tāpat kā citgad rīkoja Losan-

Latvijas karogu namā ienesa Andris Matsons un ar māsām Ilzi un Aiju stāvēja godasardzē

No kreisās: Igaunijas goda konsuls Jāks Treimanis, Lietuvas goda konsule Daiva Navarrete, Togo Republikas goda konsuls Losandželosā Grants Arturs Gochins, Latvijas goda konsuls Juris Buņķis

Elsa Brecko spēlēja komponista Māra Lasmaņa „+/- Valsītis”

Maija Arvēna dziedāja Laimdotas dziesmu no Zigmāra Liepiņa rokoperas „Lāčplēsis”

Krista Hadada deklamēja divus dzejoļus

dželas latviešu biedrība un DK Daugavas Vanagu apvienība. Svētbrīdi vadīja Aivars Jerumanis, un viņa runa nebija visai optimistiska. DK LB biedrības priekšnieks Ivars Mičulis paziņoja, ka Jūlijai Plostniecei piešķirts PBLA Kultūras fonda Atzinības raksts (Teātra nozarē) par izcilu tēlojumu dziesmuspēlē „Eslingena”. DK LB Atzinības rakstu šogad saņēma Inguna Galviņa un Jānis Taube vecākais. Abu paveiktais latviešu sabiedrībai ir nenovērtējams. DK LB priekšnieks aicināja senāk un nesen iebraukušos iestāties biedrībā, darboties, palīdzēt.

Latvijas prezidenta Andra Bērziņa runa ārzemju latviešiem jāuzskata par neizdevušos, prezidents runāja vienaldzīgi, un runas tekstu vajadzēja iedot izlasīt korektoram. Aizkustināja Latvijas televīzijas videozibsnis no raidījuma „VISSnotiek”, kuŗa veidotāji mēnesi pirms svētkiem, nobraucot trīsarpus tūkstoš kilometru, tikās ar

Flautiste Dace Svenķe un pianiste Līga Ceriņa atskaņoja tautasdziesmu „Aun, meitiņa, baltas kājas”

Paulam Berkoldam spēlējot akordeonu, skolas koris dziedāja tautasdziesmu „Trejdeviņi tēvu zemē”; sōlisti – Annija Tetere un Dāvis Berkolds

Trombonists Arnis Stantons atskaņoja Ādolfa Skultes „Noveli”

Latvijas iedzīvotājiem dažādās vietās. Videozibsnī redzējām 94 no viņiem, katrs nosauca savu gadu skaitu, un viņu sejas skaidri atspoguļoja lepnumu par mūsu valsti. Nama zāli pāršalca sajūsmas sauciens, kad datora ekrānā ar binokli rokās parādījās arī Edvīns Rūsis, viņš laikam centās saskatīt Latviju.

Svētkos uzrunu teica Latvijas, Lietuvas un Igaunijas goda konsuli. Mūsu konsuls Juris Buņķis atveda līdzī Togo Republikas goda konsulu Grantu Arturu Gochinu, kuŗa vecvecāki dzimuši Latvijā un Lietuvā. Viņš izaudzis Dienvidāfrikā un par Baltiju viņam ir liela interese, jau vairākkārt bijis gan Latvijā, gan Lietuvā. Lietuvas goda konsule Daiva Navarrete pastāstīja, ka Baltijas goda konsuli iecerējuši rīkot Baltijas filmu festivālu, jo ikvienas republikas filmētājiem ir, ko parādīt.

Juris Buņķis nemitīgi meklē ieguldītājus Latvijā, un Igaunijas goda konsuls ir izdevis vērtīgu grāmatu – *A Diplomatic Guide to Los Angeles*, kas labi noder ne tikai tūristiem, bet ikvienam, kas uzņem viesus.

Biedrības valde izsludināja, ka svētkos būs „Talantu koncerts” par godu Latvijai, tāpēc runātājiem laiku atvēlēja maz, DV apvienības priekšniekam Teodoram Lilienšteinam tikai trīs minūtes! No Sandiego bija atbraucis Fulbraita stipendiāts Edmunds Āķītis, un biedrības priekšnieks aicināja viņu teikt uzrunu. Tā reizēm tiek pie runas, nemaz neplānojot. E. Āķītis Sandiego mācīsies līdz pavasarim, un studiju laikā vēlas piedalīties citos sarīkojumos, arī dejojot „Pērkonītī”.

Priekšnesumos piedalījās vietējie mākslinieki. Pianiste Līga Ceriņa spēlēja savu skaņdarbu „Vēl nedaudz krāsu”, kas tapis nesen, tepat Amerikā. Tas nebija pirmat-skaņojums, pirmie to dzirdējuši amerikāņu klausītāji un sajūsmā ilgi aplaudējuši, pieceļoties kājās. Vijolniece Ilze Errington spēlēja Māŗa Lasmaņa skaņdarbu „Elēģija”. Visiem instrumentālistiem klavierpavadījumu spēlēja Līga Ceriņa. Viņa ir pianiste vīru korim „Uzdziedāsim, brāļi!” Apmēram puse koŗa dalībnieku, 12 vīru,

„Pērkonīša” mazie un jaunie dalībnieki svētkos dejoja vairākas tautasdejas

braši uznāca, nostājās un nodziedāja Imanta Kalniņa dziesmu „Pakāpies kalnā” un Emīla Dārziņa „Mūŗam zili”. Kodziesmas „Nevis slinkojot un pūstot” un „Daugav’ abas malas” skanēja īpaši pacilāti. Gribējās dziedāt vēl un vēl. Svētku aktu vadīja „Pērkonīša” dejojātāja Zita Resnais-Datillo. Zāli rotāja Sandra Gulbe-Puķēna, Teodors Lilienšteins un Ivars Mičulis, cienastu sagādāja Losandželosas latvieŗu skola, DK DV apvienība, DK Latvieŗu biedrība. Vislielāko pateicību pelnījusi Dziesma Tetere, viņa izdomāja un sagatavoja svētku norises programmu, sagādāja skaņdarbu notis, sameklēja dzejoļus. DK LB valde īpaši pateicas Ilmai un Aleksandram Briškām par koncerta jauno mākslinieku atbalstu.

Sarīkojuma apmeklētāji pakavējās, iedzerot glāzi vīna par godu Latvijas valsts 94. gadskārtai. Pārsteigumu sagādāja Māŗa Zommere, izdalot dziesmu grāmatiņas, un tie, kuŗi nesteidzās uz mājām, nama priekštelpā pavadīja ļoti jauku pēcpusdienu, dziedot Raimonda Paula dziesmas.

A. M.

Apsveicam jauno komponistu Andri Matsonu!

No kreisās: mūziķi Kristofers Valdēns,
Andris Matsons, Bilss Holmans

Andris Matsons absolvējis Losandželosas latviešu skolu, Hamiltona Mūzikas akadēmiju un tagad ir Dienvidkalifornijas universitātes (USC) students. Nesen viņš piedalījās mūziķu konkursā – *American Society of Music Arrangers and Composers (ASMAC) 2012 Big Band Arranging Competition* – un par savu oriģinālo skaņdarbu džeza orķestrim *Purple Butterfly* ieguva otro vietu. Konkursa rezultātus paziņoja 14. novembrī *Catalina's Jazz Club* Loandželosā, un Andra jauno skaņdarbu atskaņoja Kristofera Valdena (Christopher Walden) džeza orķestris. *ASMAC* dibināta 1938. gadā ar mērķi veicināt mūziķu kontaktus, apmainīšanos idejām un informāciju, sekmēt mūzikas aranžēšanu, komponēšanu un orķestrēšanu.

Andra galvenais instruments ir trompēte, viņam jau bijusi izdevība spēlēt kopā ar džeza leģendām Bobu Minceru (Mintzer), Alanu Paskvu (Pasqua), Valteru Smi-tu III (Walter Smith III) un Bobu Šepardu (Sheppard). Viņi jaunā kollēgas veikumu novērtē, piemēram, Bobs Mincers atzinis, ka Andris ir teicams komponists, aranžētājs, trompētists un pianists ar lielisku melodijas, harmonijas un ritma izjūtu. Andris kopā ar diviem studiju biedriem nodibinājis ansambli *Moonchild*, šogad aprīlī iznāca viņu pirmais albums *Be Free*.

Andris spēlē arī klavieres un akordeonu, viņam patīk šachs un doties izbraukumā pie dabas, nakšņojot teltī. Vairākas vasaras viņš strādājis Kursas vasaras vidusskolā, kā arī dejo tautasdeju ansablī „Pērkonītis” un piedalās sarīkojumos namā.

Andris jau no bērnības ir mūzikā no matu galiņiem līdz papēžiem, un citādi nemaz nevar būt, jo vecāki ir komponiste Lolita Ritmane un mūzikas producers Marks Matsons, tātad ģimenes māju mūzikas skaņas pilda no rīta līdz vakaram. Vectēva dr. Andra Ritmaņa pēdās pagaidām vēl neviens mazbērns nav gājis, bet varbūt ārsta profesiju izvēlēšies kāds mazmazbērns. **A.M.**

Anaheim Ballet celebrates its 26th season of Nutcracker performances featuring staging and choreography by Sarma Lapeņiņs Rosenberg, Anaheim Ballet's acclaimed artistic director

Anaheim Ballet
presents
The Nutcracker
with **Symphony Irvine!**

Performances at: City National Grove of Anaheim
2200 East Katella Ave
Saturday December 15 2:00pm & 7:00pm
[Tickets: visit www.ticketmaster.com](http://www.ticketmaster.com)
or call: 714-712-2700

Anaheim Ballet
280 E Lincoln Ave Anaheim, California 92805

www.anaheimballet.org

714-490-6150 info@anaheimballet.org

Lawrence and Sarma Rosenberg
Founding Artistic Directors

Fotomāksla Tev un Tavi Ģimenei

Ritini laimes kamolīti,
Ziemassvētku vakarā,
Satin sāpi,
attin prieku
Visa gada garumā!

FOTOGRAAFE
949-380-1884

Latviešu sabiedriskā centra (nama) ziņas

Nama pārvaldes locekļu sēdes notika 3. oktobrī un 7. novembrī. Nama pārvaldes darbinieki ir: nama pārvaldes priekšnieks Aivars Jerumanis, sekretāre Sandra Gulbe-Puķēna, Inguna Galviņa, Rūdolfs Hofmanis, Ilga Jankovska, Einārs Kalvāns, Valdis Ķeris, Teodors Līlienšteins, Liene Linde, Nora Mičule, Tālivaldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Jānis Taube jaunākais, Jānis Taube vecākais, Dace Taube, Pegija Taube, Valdis Volkovskis, Vita Volkovska.

Nama pārvaldes priekšnieks Aivars Jerumanis lūdz visus, kuŗi lieto latviešu namu, samaksāt Nama kluba biedra maksu. Arī organizācijām vēlams kļūt par Nama kluba biedriem.

Namam jau ir 40 gadu, nepieciešami lieli remontdarbi, un tiem vajadzīgi līdzekļi. Iespējams, nākotnē remonta izdevumi būs jāsedz organizācijām proporcionāli biedru skaitam.

Nama jumts ir caurs, lietus laikā ūdens tek pārvaldnieka dzīvoklī un klases telpās. Aivars Jerumanis juntu nedaudz „salāpījis”, izlietojot sešus galonus darvas. Nama jumts ir plakans, un lietus laikā tur veidojas pieci ūdensbaseini. Notekcaurules ir vecas un piesārņotas, lietus ūdeņi netiek novadīti. Vajadzīgs remonts. Iepriekšējo reizi jumts remontēts 2006. gadā.

Auto novietošanas laukuma asfalts ir saplaisājis. Līdzekļu trūkuma dēļ nav iespējams uzklāt jaunu asfaltu, tāpēc laukums atkal jāmēģina „lāpīt” ar darvu. Darbus nevar atlikt uz ilgu laiku, un asfalts „jāglābj” vēl šoruden pirms lietiņiem. Būs vajadzīgi aptuveni 30 galonu darvas.

Nama vēsinātājs ir 39 gadu vecs. Dienu pirms nama talkas tas sabojājās un nedarbojās arī nama svētkos. Vēsinātāju izdevās saremontēt par ļoti zemu cenu: novērtēšana \$100, materiāli \$290, darbs un freons \$700. Jauns dzesinātājs maksā apmēram \$30 000.

Nama skatuves priekšas durtiņām vēl tikai jāpieskrūvē slēdzīši un magnēti, tad skatuves priekšas pārbūve būs pabeigta. Tā izmaksāja \$3622. Lielākā summa (\$3100) samaksāta metinātājam par metalla karkasa materiāliem un metināšanu.

2012. gada desmit mēnešos dažādiem sīkiem remontiem izdots \$13 363.

Kasiere Vita Volkovska bija sagatavojusi Latviešu sabiedriskā centra kases pārskatu par laikposmu no 2012. gada janvāra līdz oktobra beigām. Šai laikposmā ieņemts \$45 550, izdots \$52 754. Oktobrī ieņemts \$3502, izdots \$5450. Izdevumi par 7203 dolariem pārnieguši ienākumus.

Līdz oktobra beigām Kluba biedru maksas samaksājuši 135 biedri (\$6750). Prieks, ka par kluba biedriem kļuvuši Losandželosas latviešu jauktais koris un vīru koris „Uzdziedāsim, brāļi!”.

Pēc novembra sēdes nama pārvaldes darbinieki locīja un lika aploksnēs paziņojumu par tradicionālo kopējo Ziemsvētku kartīti, ko izsūtīs uz gandrīz 700 adresēm.

Saņemts ilggadējās DK LB biedres un Losandželosas jauktā koŗa dalībnieces Vilmas Priedes testamentārais novēlējums latviešu namam – 1000 dolaru čeks.

Uz Akadēmisko bibliotēku Latvijā nosūtītas 12 kastes ar grāmatām, sūtīšanas izdevumus sedza Dienvidkalifornijas latviešu biedrība.

Nama pārvaldes sekretāre Sandra Gulbe-Puķēna

ATSAUKSME

DK Informācijas Biļetena novembra numurā ar lielu interesi izlasīju vairākus rakstus. Vispirms par Ilmara un Eriķas Bastjāņu piemiņas pēcpusdienu E. Smiļģa mūzejā. Žēl, ka sarīkojums nebija izziņots plašākai publikai. Ar baltu skaudību lasīju par talantīgo Andu Bernovsku un ar lielu prieku par nama talku. Jau sen bija laiks kaut ko darīt! Mani pēdējos vairāk nekā desmit gados ļoti sarūgtināja, ka skatuves ģērbtuve kļuvusi gluži vai par mantu noliktavu, jo aktieŗiem gandrīz nebija vietas, kur apģieŗties. Arī drēbju stieni reizēm pildīja veci kostīmi un citas drēbes, tā ka lielākam ansamblim bija jāmeklē, kur uzkāŗt savus skatuves tēŗpus. Imants Tilgass dažus gadus tur turēja lielu ledusskapi, kas, paldies Dievam, pēdējos gados pāŗvietots citur. Vienvārdsakot, jāŗprieŗājas, ka nams ir uzposts!

Brigita Silīņa

**BALTIC AMERICAN
FREEDOM LEAGUE**

**32ND
ANNUAL AWARDS
BANQUET**

APRIL 6, 2013

LATVIAN COMMUNITY CENTER

2012. gada Losandželosas latviešu Nama kluba biedri

Marks Ambrose	Luize Gonja	Mārtiņš Leikarts	Edvīns & Tamāra Rūši
Liza Amtmane	Aleksandrs Graps	Richards Liukis	Guntars & Biruta Šulci
Deivids Arbuzovs	Rūdolfis Hofmanis	Mark Mattson & Lolita Ritmane	Pēteris Simsons
Vilnis Auziņš	Edgars Jakobsons	Pegita & Gints Meieri	Sergejs Stasenko
Aija Avota	Jānis & Dzintra Janavi	Nora Mičule	Pēteris & Andra Staško
Anna Ābele	John R. & Jin-Kim Janavs Jr.	Ivars & Laura Mičuļi	James & Ingrīda Sterni
Gatis & Ventis Ābele	Paul J. & Michelle Janavs	Kārlis Millers	Inguss Strikaitis
Rīta Ābele	Jina L. Janava	Astra & Džems Moori	Antons & Dzintra Švarci
Andra & Pauls Berkolds	Ivars Janieks	Pēteris & Baiba Mucenieki	Dace Svenķe
Pārsla Blāķe	Iga Jankovska	Roberts & Zane Muthamia	Līga un Normunds Sviksi
Gunārs & Rota Boršteini	Losandželosas latviešu	Velta Nichola	Jānis & Dace Taubes
Edīte Braukē	jauktais koris	Aivars Ozoliņš	Jānis Taube Jr.
Lisa & Alnis Brieži	Aivars Jerumanis	Jānis Ozolītis	Maruta Taube-Ambrose
Aleksandrs & Ilma Briškā	Dainis Kalniņš	Tālvāldis & Maija Paegles	Pegija Taube
Juris Buņķis	Liene Kārklīņa	Valdis & Dace Pavlovski	Arnis & Sandra Tolki
Ērika Kārtere (Carter)	Matīss & Loma Kārklīņi	Nonita Priedīte	Benita Trapse
Jānis & Inuta Daugavieši	Varis Kārklīņš	Sandra & Vadims Puķēni	Vija Aija Turjāne
Valentīns Dābols	Valdis Ķeris	Kārlis un Velta Purmaļi	Gundega Valiana
Lonija Dorša	Inta Kipere (Kipper)	Pogos Raisians	Biruta Vellutini
Zīle Dumpe	Jānis Kļaviņš	Ruta Ratermane	Losandželosas latviešu vīru
Brigita Džeimsons (Jameson)	Andrejs & Debora Krūmiņi	Gunārs Rēpiņš	koris „Uzdziedāsim, brāļi!”
Lisa Edmondsona	Viola un Jānis Lāči	Arnis Richters	Ariana Vītola
Māra & Juris Eglāji	Juris Lapiņš	Juris Riekstiņš	Valdis & Vita Volkovski
Ingūna Galviņa	Cabbot Laroux	Jānis Ripa	Maiga Volfa (Wolf)
Madara Galviņa	Mirdza Lasmane	Jānis Rozentāls	Vilis & Diana Zaķi
Rīta Gernatovska	Kazimirs Laurs	Māra Rozentāle	Jānis Zemjānis
Irēne Gnerliha	Jānis Legzdiņš		Lūcija Zirne

Latviešu nama pārvalde sirsnīgi pateicas visiem mūsu sabiedriskā centra atbalstītājiem!

Kārlis Skalbe

RUDENS

Rudens ceļ jau zelta pilis
Tumši zaļos egļu silos.
Kalni tinās dūmos zilos,
Kvēlo dārzs, kā liesmās svilis.

Bērzu biržu torņi zelta
Raugās pāri egļu sienai.
Zelta pilsēta tur celta
Vienai skaistai rudens dienai.

Ak, cik maigi birzes blāzmo
Rudens saulē, lapām birstot!
Daba uzliesmo vēl mirstot,
Kad jau auksti vēji brāzmo.

AUTUMN

Fall builds eighteen-carat spires
Amid dark stands of evergreens.
Hills wear shrouds of smoke-blue screens,
The garden glows as though on fire.

A copse of golden birches tower
Gazing past a wall of pines
Where a golden city shines,
Built for one bright autumn hour.

My, how faintly birches glimmer
In the sun, as leaves are falling!
Nature's flame in final shimmer,
When the chills of wind come calling.

Atdzejojusi Dagnija Kalniņa Hendersone

Dienvidkalifornijas zinātniekam Borisam Simhovičam piešķirts Latvijas zinātņu akadēmijas goda doktora grāds

Latvijas Zinātņu akadēmijas senāts š. g. 30. oktobrī apstiprināja Ķīmijas, bioloģijas un medicīnas zinātņu nodaļas sēdes 19. oktobra lēmumu piešķirt LZA goda doktora gradu Dr. h. c. med. Borisam Simhovičam.

B. Simhovičs dzimis 1947. gada 26. jūlijā. Pēc studijām un doktorantūras Rīgas Medicīnas institūtā 1975. gadā viņš sāka strādāt Latvijas Organiskās sintēzes institūtā, bija zinātniskais asistents (1975-1981), vecākais zinātniskais līdzstrādnieks (1981-1986) un laboratorijas vadītājs (1986-1989). Kopš 1989. gada Dr. B. Simhovičs ir vecākais zinātniskais līdzstrādnieks Losandželosas Sirds institūtā (Labo samariešu slimnīca) un asociētais profesors pētnieciskajā medicīnā Dienvidkalifornijas universitātes Keka medicīnas skolā Losandželosā. Viņš regulāri tiekas un sazinās ar Latvijas zinātniekiem.

Profesors pētījis endogēnās kardioprotekcijas mehānismus, gaisa piesārņojuma ietekmi uz kardiovaskulāro sistēmu, cilmes šūnu izmantošanu kardioprotekcijā. Svarīgs B. Simhoviča zinātniskais veikums Latvijā ir kopā ar akadēmiķi Ivaru Kalviņu atklātais kardioprotektīvais preparāts mildronāts. Par tā bioķīmisko darbības mehānismu pētījumiem zinātnieki 1985. gadā saņēma Latvijas Zinātņu akadēmijas balvu.

Par ieguldījumu mildronāta darbības mehānismu atklāšanā un kardiovaskulārās farmakoloģijas pētījumu veicināšanā Latvijā Dr. B. Simhovičs apbalvots ar Latvijas Organiskās sintēzes institūta dibinātāja akadēmiķa Solomona Hillera medaļu un Latvijas Farmakologu biedrības Osvalda Šmīdeberga medaļu. B. Simhovičs ir autors vairāk nekā 60 publikācijām pasaules zinātniskajos žurnālos, ir divu patentu līdzautors.

BĒRNUDĀRZS
Victoria Marguleta
Director
818.980.0118
11849 Burbank Blvd.
Valley Village, CA 91607
victoria@amothergooseacademy.com
www.amothergooseacademy.com

Vēstule no Rīgas

Atbraucu ļoti labi, ceļš caur Amsterdamu patika. Nevaru vēl aptvert, ka esmu šeit uz palikšanu! Skrienu uz teātriem tāpat kā agrāk, kaut gan tagad viss nav jāpaspēj vienā mēnesī. Datora man vēl nav, e-pasta vēstules eju izlasīt bibliotēkā. Esmu jau sazinājusies ar Silviju Tūbeli-Kurmiņu.

Daina Bīriņa

Jauna satikšanās vieta
LATVIEŠIEM Amerikā
WWW.LATVIANUSA.COM

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība (dibināta 1969. gadā)

Noguldījumi:

Par noguldījumiem, kuŗi pārsniedz \$100, dividendes izmaksā 4 reizes gadā;

Brīva dzīvības apdrošināšana, ja noguldījuma summa ir vismaz \$3000 un ZKLKS biedra vecums nepārsniedz 70 gadu.

Noguldījumiem līdz \$250 000 garantēta federālā apdrošināšana (NCUA)

Aizdevumi: noguldījumu nodrošināti; jaunām un lietotām automašīnām; kreditkaršu parāda dzēšanai; divu galvotāju nodrošināti; paraksta nodrošināti; brīva dzīvības apdrošināšana aizdevumu apmērā līdz \$20 000 un ja persona, kas vēlas aizņemties, nav pārsniegusi 70 gadu vecumu

Naudas sūtīšana uz Latviju

Norādot Latvijas un ASV korespondējošās bankas informāciju, kā arī saņēmēja vārdu un konta numuru, naudu ieskaitīs saņēmēja kontā divu dienu laikā. Nosūtīšanas izmaksa: \$20.00

Čeki izrakstāmi ar norādi: *Northern California Latvian Credit Union*

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@global.net

Darba laiks: otrdienās un ceturtdienās no plkst. 6.00-8.00 pm.

Biroja vadītājas Sanitas Vilgertes tālr.: 415-643-9926; aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā Arnis Tūbelis, tālr.: 415-334-6606

Solistes Elīnas Garančas koncerts Santamonikas kolledžā

Pēc koncerta, no kreisās: Tamāra Rūse, Silvija Millere, Elīna Garanča, Edvīns Rūsis

Solistes Elīnas Garančas koncertu 23. oktobrī *Santa Monica College Performing Arts Center, Broad Stage* noklausījās krietni daudz latviešu.

Laikraksta *Los Angeles Times* 24. oktobra numurā Richards S. Ginella raksta, ka dziedātāja pārsteidza ar savu vienkāršību un skaisto balsi:

„Latvian mezzo-soprano Elina Garanča has been heating up the Web lately with a wave of glamorous, sexy publicity photos and videos, so one wasn't quite expecting the somewhat more demure figure who arrived at the Broad Stage Tuesday night for her first U.S. recital. But she left in triumph, leaving no doubt that she has a beautiful voice and knows how to use it.”

Pirms diviem gadiem klajā nāca solistes albums *Habanera* un tieši koncerta dienā jauns *Deutsche Grammophon* tvarts *Romantique* ar franču operu ārijām.

Elīnai Garančai ir 36 gadi, un viņa ir gaidīta uz visas pasaules operu skatuve. Īsā laikā jaunā latviešu sōliste kļuvusi par vienu no Mētopolītēna operas zvaigznēm. Novembrī un decembrī Elīna Garanča dziedāja Mētopolītēnā, Mocarta operā „Tita žēlsirdība” (*La Clemenza di Tito*), tēlojot Senās Romas imperatora Tita drauga Seksta lomu.

Santamonikas kolledžas koncertzālē sōliste dziedāja ārijas no Volfganga Amadeja Mocarta, Šarla Kamila Sen-Sansa, Džakomo Pučīni, Žorža Bizē operām un Ru-perto Čapi, Roberta Šumaņa, Manuela de Fallas dziesmas. Klavieres spēlēja pianiste Nino Sanikidze.

Diemžēl gaidītā tikšanās ar mākslinieci nenotika. Tikai dažiem laimējās pie skatuves aizmugures durvīm pārņemt pāris vārdus ar mākslinieci un palūgt arī autogرافu.

Elīna Garanča koncertprogrammā ieraksta autogرافu Kārlim Milleram

Koncerta reklāma:

„If you see a blazing trail of stardust over Santa Monica, it is most likely the rising star of stunning mezzo-soprano, Elina Garanča. Born into a musical family, this Latvian opera sensation has appeared at the world's major opera houses and concert venues, establishing herself as one of the music world's brightest discoveries with a voice that has been called, “creamy, silken, and lustrous”. Among her compelling stage portrayals, the alluring sensuality of her Carmen at New York's Metropolitan Opera has been known to send shivers down the spine and make grown men sigh.”

Varens loms mūsu goda konsulam!

Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā Juris Buņķis makšķerēt mīl kopš bērnības. Zēna gados, dzīvojot Kanadā, noķertās līdakas un foreles bija labs papildinājums ģimenes maltītēm.

Nesen *Irvīn Lake* kopā ar draugiem Juris Buņķis noķēra vairākus samus un svītrainos asarus, ko izcepa un visi kopā tūlīt notiesāja, pāri palika tikai dažas asakas.

Aicinājums slēpotājiem!

Vairāki slēpotāji ar nepacietību gaida sniegu un domā par augstiem kalniem, no kuriem laisties lejā lielā ātrumā, lai vējš svilpo gar ausīm. Ne mazāka vēlēšanās ir tikties ar citiem latviešu slēpotājiem, kopā vakariņot, pasēdēt pie kamīna, uzdziedāt, dalīties atmiņās. Dzirdēts, ka Čikāgas latviešu slēpotāju klubs vairs izbraukumus nerīkošot. Jānis un Karena Karpi no Arkanzas izplata neoficiālu informāciju un aicina latviešu slēpotājus tikties 2013. gadā no 16. līdz 24. martam *Snowmass*, Kolorado. Apmešanās viesnīcā *Westin Wildwood*; istabas var rezervēt, zvanot: 1-888-625-4988 vai tīmeklī:

www.westin.com

Slēpotāji un arī neslēpotāji, kuņģi vēlētos piedalīties izbraukumā, var sazināties ar Jāni un Karenu Karpiem, zvanot, tālr. 501-525-0442 vai raksot, e-pasts:

ARKNSAW@aol.com

Guntim Lindem atkal divas uzvaras

Guntis Linde 16. septembrī piedalījās 21. *Self-Transcendence* vecvieglatētu sacensībās, kas notika Kalifornijas universitātes stadionā Longbīčā. Viņš 1500 m distanci noskrēja 7:55,69 minūtēs, 800 m – 3:39,17 minūtēs. G. Lindem vīriešu 80-84. gadu vecumgrupā nebija konkurenta, un abās distancēs viņš ieguva pirmo vietu.

Kas pazīst šos brašos puisius?

No Nebraskas atsūtīta sena Vācijas bēgļu laiku fotogrāfija, kurā redzami sardžu rotas puisi. Nirnbergā viņi apsargāja ASV armijas korpasa iestādes. Kārlim un Klītijai Kalējiem šķiet, ka otrais no kreisās varētu būt Miervaldis Leo Veiss.

Aira Veisa to apšaubā, jo Leo viemēr izcēlies ar savu slaido augumu un cēlo stāju. Arī seja viņai liekoties sveša. Aira ar Leo iepazinusies aizritējušā gadsimta 50. gados Grandrapidos, un tur viņu sauca par „Gaŗo” jeb „Gariņo”.

Citi aptaujātie atceras, ka sardžu rotā lielākā daļa puisiu esot bijuši slaida auguma.

Varbūt kāds biļetena lasītājs atceras šos puisius un var nosaukt viņu vārdus?

Sardžu rotas kareivji mitinājušies šajā ēkā pie *Dutzendteich*; attēls no 1947. gada 18. maija

Ak, šis jaukais ķekatu laiks!

Abigeila Erringtona un brālītis Jēkabs Errintons

Kas ir šī lēdija?
Dziesma vai Annija Tetere?

Indiāņu meitene (pazīstama arī kā Sabrina Jerumane) Halloween dienā piedalījās Glendāles skolu parādē

Mazais „ķirbītis” Juris Leikarts saldi dus, viņam priekšā vēl daudz ķekātās iešanu

Garāmgājēji pie Zinbergu mājas Anaheimā varēja apbrīnot šo māksliniecisko ķirbi

Latviešu namā šogad ķekatnieku balle netika rīkota, bet visu vecumu Losandželosas latvieši ķekātās gāja daudzviet. Kam gan nepatīk kaut reizi gadā iejusties kādā citā lomā?

Bērnudārzā *A Mother Goose Academy* Burbankā 31. oktobrī notika iespaidīga kostīmu parāde, kurā piedalījās apmēram 30 dažādu tautību bērnu. Arī pati bērnudārza direktore Viktorija Marguleta bija ķekatu tērpā, un gan vecāki, gan bērni gribēja ar viņu kopā nofotografēties.

Attēlā pa kreisi: Viktorija Marguleta ar bērnudārza audzēkni Henriju Gulbi

Iepazīsim Losandželosu

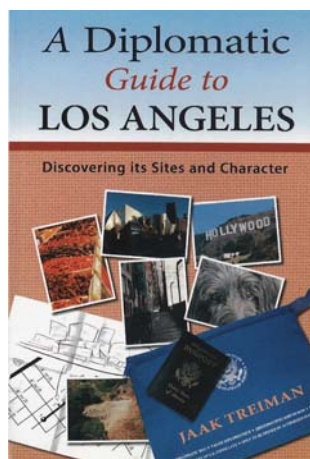
Igaunijas goda konsuls Kalifornijā Jāks Treimanis sarakstījis un izdevis grāmatu, kas noderēs ne tikai tūristiem, bet visiem Dienvidkalifornijas iedzīvotājiem. Grāmatā aprakstītas Losandželosas un tās apkaimes ievērojamākās un arī ne tik ievērojamās vietas, ir ieteikumi atsevišķiem tūristu maršrutiem, un uzskaitīts, ko vērts apskatīt. Izdevumā ir daudz ilustrāciju, zīmējumu, kartes, lai būtu viegli orientēties. Grāmatā ir daudz vēsturisku, mazāk zināmu faktu, kā arī anekdotiski komentāri. Protams, ir arī ziņas par Losandželosas igauņu, latviešu un lietuviešu namu. Beigās ir rādītājs, tā ka viegli atrast lappusi, kur var izlasīt par jebkuru grāmatā pieminēto vietu vai personu.

J. Treimanis beidzis Čikāgas universitāti, iegūstot maģistra gradu starpautiskajās attiecībās, viņš studējis politiskās zinātnes Dienvidkalifornijas universitātē un ieguvis doktora gradu jurisprudencē. Viņš publicējis politiskus rakstus dažādos izdevumos.

Jāks Treimanis goda konsuls Kalifornijā ir kopš 1986. gada un vienmēr piedalījies Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumos un teicis uzrunu.

Grāmatas *A Diplomatic Guide to Los Angeles* cena ir \$24.95; to var pasūtīt: www.amazon.com

Grāmata varētu būt jauka Ziemsvētku dāvana ikvienam.

„Pērkonītis” 1974. un 1975. gadā

Biļetenā vairākas reizes bija ievietota tautasdeju kopas „Pērkonītis” fotogrāfija, un pagāja laiks, kamēr izdevās noskaidrot visu attēlā redzamo vārdus. „Pērkonīša” priekšniece 1975. gadā bija Ilze Damroze, un viņa atsūtīja ziņu, ka šī fotogrāfija bijusi ievietota Sietlā 1975. gadā no 3. līdz 7. jūlijam notikušo Sesto rietumkrasta latviešu Dziesmu svētku vadonī. Zem attēla ir visu tajā redzamo vārdi un minēti vēl citi „Pērkonīša” dalībnieki, kuŗu fotogrāfijā nav: Māris Bīriņš, Aina Birzniece, Maija Caune, Jānis Cilnis, Katrīne Cilne, Elita Dižgalve, Maira Dižgalve, Inga Gorsvāne, Mirdza Lapeniece, Augusts Lejnietis, Māris Lejnietis, Spodra Lejniece, Ēriks Raisters, Ženija Sprūde, Dace Taube, Jānis Taube, Juris Zinbergs, Mārtiņš Zinbergs. Fotogrāfijai, ko iedeva Biruta Šulca, otrā pusē uzrakstīts gada skaitlis 1974. Varbūt Dziesmu svētku vadonim tā bija jāiesūta krietni pirms svētkiem, jo šāda izdevuma sagatavošanai nepieciešams ilgāks laiks. Iespējams, „Pērkonīša” dalībnieki nofotografējās jau 1974. gadā vai arī 1975. gada sākumā. Nelauzīsim šķēpus sīkumu dēļ! Galvenais, ka Losandželosas jaunieši dejoja jau no 1951. gada, gadus septiņus vēlāk dibināja „Pērkonīti”, piedalījās Dziesmu svētkos, ar latviešu tautasdejam iepazīstināja cittautiešus dažādos sarīkojumos, piemēram, Skandinavu dienās un jau gatavojas Deju svētkiem Rīgā 2013. gadā. Arī tagad tāpat kā 1975. gadā „Pērkonīti” ir deļotāju grupas: mazie, jaunie, pieaugušie un vecie deļotāji. „Pērkonīša” dibinātāji var lepoties, ka deļot nāk agrāko dalībnieku bērni un mazbērni. Savukārt viņi ir bezgala pateicīgi dibinātājiem. Brīnišķīgi, ka paaudžu pēctecība nezūd! **A.M.**

Evalds Dajevskis (1914-1990) „Ziemas saulgrīžu svinības” (akrils, 1989. g.)

Jaungada balle

31. decembrī plkst. 8.00

**Losandželosas latviešu namā, 1955 Riverside Drive
Rīko Dienvidkalifornijas latviešu biedrība**

***Nesēdēsim gada pēdējā vakarā mājās, eleganti tērpsimies un
pulcēsimies latviešu namā, līksmi sagaidot 2013. gadu!***

**Dziedās un klavieres spēlēs Tālis Valdis;
pēc pusnakts mūziku atskaņos dīdžejs Lauris Lauriņš;
laimes liešana – Jānis Daugavietis; vietējo talantu priekšnesumi**

• Vietas pie astoņu personu galda rezervēt, zvanot Jānim Taubem: 310-475-8004

Lūdzu pieteikties laikus, lai zinātu, cik personām jāgatavo ēdiens

• Dalības maksa (aukstais galds un šampanietis) – \$50;

jauniešiem – \$25; skolēniem un bērniem ieeja brīva

Čekus izrakstīt: Latvian Assoc. of So. CA un nosūtīt: Tamāra Kalniņa

252 E. Garden Green, Port Hueneme CA 93041

Aiciniet līdzīgi savus draugus cittautiešus! Automašīnu novietni apsargās

Fotografija ar Ņujorkas Centrālparka solu fonā

Dzejniekam Knutam Skujeniekam ir dzejolis, kurā literārais varonis sapņo kļūt parkā par solu, lai būtu tu-vāk iemīļotajai... Staigājot pa Ņujorkas Centrālparku, tā vien gribas pagriezt laiku par 85 gadiem atpakaļ un kaut uz mirkli piemesties uz sola maliņas, kur mēdza sēdēt komponists Alfrēds Kalniņš.

Sameklējām iespējami nomaļāku vietu, vismazāk skarto parka rekonstrukcijas darbos un vistuvāk rietumu 108. ielai. Tad atlika tikai pievērt acis un ieraudzīt to, kas še notika rēgulāri, gluži kā rituāls: ieradies „savā” parka nostūrī, korrekti apgērbtais pusmūža vīrs visu-pirms atvāž vieglo, ķīniešu antikvāriātā iegādāto saliekamo galdiņu (tieši tik lielu, lai uz tā labi turētos nošu la-pas), tad no kabatas izņem papīra tūtiņu ar maizes drupa-čām. Pēdējās maizes drumslas viņš izbeļ pēc laiciņa, kad manīgākie putni jau prom un pie viņa kājām nolaidies klībs, citu sugas brāļu ne visai cienīts, balts balodītis. Putniņš pateicīgi uzlasa maizes kripatiņas un, neveikli zvārodami, pietipina padzerties pie ūdens peļķītes pu-ķu stāda paēnā.

Ir konkrēti zināms, kad iesākās cilvēka un putna draudzība – 1928. gada pavasarī. Tālāko varam tikai minēt: vai mūziķis nemainīgi turpināja meklēt vientulību šajā milzīgajā parkā jeb vai samierinājās ar pavēni mazā-kos laukumos. Turpmākajos piecos gados svešinieks, kas ar putniem sarunājās tiem nesaprotamā valodā, pa-jumti vairākkārt mainīja: ierodoties ģimenei, no 108. ielas pārcēlās uz Bruknera šoseju, tad Fortvašingtonas aveniju, rietumu 156. ielu un visbeidzot – Katskiļiem.

Pamet Latviju, lai sevi apliecinātu

Protams, ikvienu ziņkāro, kāpēc Alfrēdam Kalniņam Latvija bija jāpamet?

„Pats Kalniņš ir kautrs un kluss. Bet kundze tomēr ko pastāsta. Operai, konservātorijai Kalniņš ir lieks, tāpat kā es. Pie komponēšanas Kalniņš tiek tikai retumis, aiz-gūtnēm. Diena aiziet klavierstundās. Pegazs iejūgts dar-ba ratos. Ar koncertiem iet grūti. Doma baznīca ņem īri 25% no apgrozības, bet 6500 rbļ. vajaga jau garantēt kā minimālmaksu. Tad vēl pilsētas nodoklis,” tā par izcilā mūziķa emigrācijas iemesliem izteicās Emilis Melngai-lis.

Amerikā Kalniņu pāris klusi nosvinēja sudrabkāzas un komponista 50. dzimundien. Droši vien tie bija skumji svētki...

Pirms vairāk nekā 30 gadiem mūzikologs Arnolds Klotiņš 20. gadsimta 30. gadu Amerikas mūzikas dzīvi raksturoja šādi: „Ai, Amerikas mūzikas dzīve! Tava spī-dīgā, lakotā virspuse atstaro tikai Eiropas zvaigznes, bet dziļi apakšā dunēdama verd dzīvā, bezkaunīgā izpriecu

mūzikas strūkla. Toties plašā viduszōna starp abām ir atstāta saldumu un banalitātes varā. Te mīl kaut ko viegli izpildāmu, labi skanošu, seklu, melodisku, eklektisku – gandrīz tādu pašu mūziku, kādu viens neprašā zēns (Alfrēds Kalniņš) jau vairāk nekā pirms trīsdesmit ga-diem slīcināja Daugavā.”

Nudien, pie kāda no Ņujorkas Centrālparka soliem derētu pielikt piemiņas plāksni, godinot vienu no pirma-jam latviešu uzņēmīgajiem mūziķiem, kuŗi devās iekārot aizōkeana citadeļu skatuves!

Vēlākā Latvijas Konservātorijas rektora emigrācijas laiks ASV nebija ilgs, tomēr tajā viņš paspēja apliecināt, ka ir gan teicams koŗdiriģents (Rietumņujorkas vīru koŗī, šveiciešu sieviešu koŗī „Helvētija”, dziedāšanas biedrī-bas „Makšķernieku klubs” vīru koŗī, Karlštates vīru koŗī, Ņujorkas strādnieku vīru koŗī un Kristus baznīcas angļu jauktajā koŗī), gan ēģelnieks un mūzikas aranžētājs. Ņujorkā rīkotajos koncerts Alfrēds Kalniņš nereti mūzi-cēja kopā ar meitu Birutu Kalniņu-Tripodi.

Kādā no vēstulēm komponists rakstīja: „No materiālā viedokļa vien raugoties, dzīve Amerikā arvien būs labā-ka, bet vai tamdēļ vien viņā palikt līdz mūža vakaram... Par manu aizbraukšanu no šejienes patlaban brīnītos vi-si.”

Taču pēc pieciem grūtiem un ražīgiem gadiem Al-frēds Kalniņš atkal kāpa kuģī, lai ceļotu pāri ōkeanam. Tas nav fiasko brauciens, lai gan ekonomiskās krīzes apstākļos Ņujorkā vien 13 000 mūziķu bija bezdarbnie-ki!

Par latviešu censoni *Musical Courier* rakstīts:

„Alfrēda Kalniņa trīs ēģelkoncerti Ņujorkā un Fila-delfijā padarīja viņu slavenu kā spožu koncertēģelnie-ku. Dažus viņa ēģeldarbus spēlē profesors Boldvins un citi virtuōzi. Viņš māca klavieru un ēģeļu spēli, arī teōriju, un plaši izsludināts bija viņa skolnieka ēģelkon-certs Džadsona memoriālajā baznīcā. Misteram Kalni-ņam ir daudz skaņdarbu. Uzturēdamiem šeit, viņš uzrak-stījis kantāti korim un orķestrim, darbus korim *a capella*, ēģeļu kompozīcijas, kas veltītas Amerikas virtuōziem, svītu simfōniskajam orķestrim un vairākas sōlodzies-mas.”

Mūzikas mūžīgā vara

Var pajautāt ikvienam latvietim – ko viņam nozīmē Alfrēda Kalniņa sōlodziesmas. Atbilde būs: ikviena ir kā dimants citu dārgakmeņu šķirstā. Šogad pāiet simts gadu, kopš komponēta dziesma „Brīnos es” ar Andrie-va Niedras vārdiem. Šī dziesma ir krietni vecāka par Latvijas valsti, lielajos vēstures griežos ticība latviešu kopīgai nākotnei vārdu autoram zuda (viņš tika gan no-

pelts, gan no jauna gaismā celts), bet abu jaunības draugu – Alfrēda Kalniņa un Teodora Zaļkalna (viņam veltīta skaistā dziesma) – draudzības sapņi pārdzīvojuši gadu simtu un tūkstošu miju: tur, kur jaunībā Gaujas krastos klīda abi draugi, mūzikas tradīcijas izkoptas spožos augstumos: Siguldas mūzikas skolu absolvējušo censoņu (Egila Siliņa, Lienes Circenes, Māra Briežkalna, Miervalža Jenča, Zigfrīda Muktupāvela u. c.) talantā, „Opermūzikas svētku” ilgdzīvotspējā, koncertzāles „Baltais flīģelis” lieliskajā ikdienā.

Ne jau tikai Gaujas senleju un Alfrēda Kalniņa dzimto pilsētu Cēsis pārņēmusi spēcīga mūzikas vara. Ameriku, un pirmkārt jau Ņujorku, iekarojuši latviešu mūziķi. Diriģents un komponists Andrejs Jansons ar savu kori un sakariem ar dzimteni vienmēr bijis kā vadzvaigzne!

Kārnegija zālē aizritējušā gadsimta 60. gados koncerti bijuši soprānam Ženijai Bērzkalnai, basbaritonam Visvaldim Gedulim, tenoram Albertam Vēciņam, pianistam Anatolijam Bērzkalnām.

Tiklīdz aizritējušā gadsimta 90. gados remontam slēdza Rīgas „Balto namu”, pāri okeānam, sekojot Kārļa Jēriņa, Elzas Žebranskas un Alīdas Vānes pēdās, devās Inese Galante, Egils Siliņš, Aleksandrs Antoņenko.

Uz Mētropolītēna operas skatuves vēl šogad kāpa latviešu izcelsmes tenors Aleks Šrāders (Shrader), Elīna Garanča, Maija Kovaļevska, nākamā gada sākumā Kristīne Opolais, noteikti drīz atkal Marina Rebeka.

Kaut varētu vismaz domās pie viena no Centrālparka soliem sapulcināt visus tos latviešus (un latviešu izcelsmes mūziķus), ar kuŗu veikumu no sirds lepojāmies. Tādu ir ne mazums.

„Uzmanību, tūlīt izlidos putniņš!” latviešu slavenībām uzsauktu fotogrāfs.

Un patiešām – balts balodītis paceļas debesu augstumā un tad tā kā savicina spārnus uz austrumu, uz Latvijas pusi.

Anita Melleupe

Klavierskolotāja Biruta Tripodi un audzēkne Aija Paegle 1979. gadā Paegļu mājā

Biruta Kalniņa Tripodi no 1966. gada līdz sava mūža beigām 1982. gadā dzīvoja Losandželosā un reizēm latviešu sarīkojumos, spēlējot klavieres, dziedāja tēva dziesmas. B. Tripodi vārds ir 1977. gada sākumā izdotajā ziedotāju sarakstā latviešu namam. Vēl 1979. gadā viņa devās uz Rīgu, kur ieskaņoja tēva darbus. B. Tripodi mācīja bērnus spēlēt klavieres, tostarp Aiju un Ēriku Paegles, un mājas koncertos audzēkņi rādīja, ko iemācījušies. Skolotāja saviem audzēkņiem rīkoja piknikus *Dana Point* jūrmalā. Attēlā: vidū Biruta Tripodi, priekšā pirmais no labās puses Ēriks Paegle; aizmugurē otrā no kreisās Aija Paegle

(Fotogrāfijas no Paegļu ģimenes archīva)

„Pansijas pilī” pamestības posts

Ikviens nekustamais īpašums ir kā cilvēks: ar laimīgu vai nelaimīgu likteni. Arī zemei un namiem mēdz būt raibs mūžs, saulaina vai nožēlojama mūža nogale. Pašlaik Latvijā labi pamanāma jauna apsaimniekotāju šķira – „pavāri” –, kuri, īpašumu mantojuši vai lēti nopirkuši, par to gandrīz nemaz nerūpējas, vienīgi cer uz izdevīgu pārdošanu – „uzvārīšanos”. Pavāru rokās, acīmredzot, nonācis arī Anšlava un Vidvuda Eglīšu Inciema īpašums. Septembrā beigās tā fasādē nebija neviena neizdauzīta loga, pa izlauztajām durvīm iekšā iekūleņoja bezpajumtnieki, drīz caur logiem laužīsies rudens lieti un slapjais sniegs... Visas otrā stāva vēl sausās grīdas klāj kultūrslānis (avīzes, grāmatas, lupatas, pudeles, kārbas utt.), kopš aizritējušā gadsimta 80. gadu beigām jaunie saimnieki nav neko tīrījuši, lai gan būtu pieticis ar pāris dienām, lai telpas vismaz sakoptu!

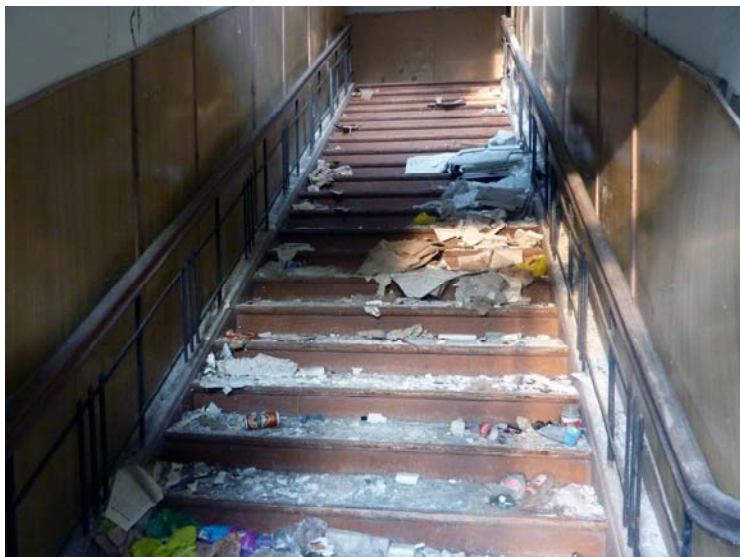
Ceru, ka šeit rakstītais nonāks saimnieku ausīs, – tāds arī ir informācijas mērķis: īpašums taču kaut vai laiku pa laikam jāapskata, ja nav spēka izdarīt neko citu! Latviešu zemnieka tikums māca atdot citās rokās to, kas kopjams, bet paša spēkiem neiespējams. Līdzās vecajai pilij (kādreizējam kolchoza kantorim) vairākus gadus darbojas kafejnīca „Pansija pilī”. Te garšīgus ēdienus gatavo čaklas un smaidīgas saimniecītes. It sevišķi populāri ir pelēkie zirnīši ar speķi un biezpiena deserts. Kafejnīcas īpašnieki vēlētos Eglīšu pili nopirkt, sakopt, iekārtot svētku zāli Inciema ļaudīm. Latvieši, lai kādā trūcumā, joprojām ar godu pavada savus mīļos, no sirds sveic jaunus pārus un priecājas par bērniņu piedzimšanu, bet reti kam dzīvoklī un mājā ir tik plašas telpas, lai varētu saaicināt radus vienuviet. Kafejnīcas meitenes stāstīja: īpašnieces nosauktā summa esot astronomiska...

Cik ļoti sirds sāpētu Eglīšiem, uzzinot, ka senajam namam tiek gaidīts „precinieks”, kas to visticamāk pārvērstu par „prieka namu” ārvalstu uzdzīvotājiem, nodalot no Inciema parka ar augstu žogu. Anšlavs Eglītis, puišelis būdams, izprata īpašuma smago nastu: pēc Latvijas brīvvalstī īstenotās agrārreformas tēvam piešķirto Inciema pusmuižu centās palīdzēt apsaimniekot, cienot un respektējot tā iemītniekus, neliedzot viņiem pat mūža uzturēšanos vecajā pajumtē. Grāmatas „Pansija pilī” literārā vērtība, manuprāt, desmitkārt pārsniedz konkrētā nama pārdošanas cenu, bet... Par laimi muižas parks joprojām ir sakopts (tas gan ir kā plāksteris uz ziluma), un to rotā tēlnieku brīvdabas plenēra akmenī kaltie darbi, bet arī tie pamazām ieaug zemē. Nekas ievērības cieniņgs diemžēl ap tiem nenotiek, pat akmens, dzīvodams savu saules mūžu, jūtas vienmuļš.

Ļoti sāp, ka „Pils” tagadējie saimnieki nesaprot –

„Pils” ar izsistiem logiem

Tā tagad izskatās „pils” iekšpusē

īpašums, viņiem klēpī bez pūlēm iekritis, nav nekāds bezpersonisks nams, bet arī inciemiešu dzīves daļa pusgadsimta garumā: ja tas netiktu apdzīvots, iespējams, sen vairs nebūtu... Šajā ziņā neattapīgāki mēdz un var atļauties būt trimdas latvieši, bet okupācijas slogu izjūtusajiem vajadzētu būt saprātīgākiem. Bijušie kolchoznieki pelnījuši lielāku cieņu un godu – tieši viņi pabaroja arī pilsētniekus, strādādami, muguru neatliekuši. Vai šodienas „Pils” (un daudzu citu, apkoptu un neapkoptu, muižas centru un piļu) mantinieki to nespēj saprast? Spēj, bet negrib, „pavārmāksla” nekustamo īpašumu tirgū tiek izkopta arvien virtuozāk. Tagad ļoti modē runāt par „morālajiem zaudējumiem” un par tiem piedzīt kompensāciju. Milzīgs būtu rēķins, ko inciemieši (un visi tie, kas šeit ierodas, Anšlavu Eglīti pieminot) varētu iesniegt „Pils” mantiniekiem, ka viņu acu priekšā redzamā posta un nesaimnieciskuma aina 20 gadu bojā viņu dzīves kvalitāti: estētiskās, vēsturiskās un patriotiskās jūtas! Diemžēl zemes rūķiem visā Latvijā nav advokātu varenās aizmugures, aiz kuņas droši turas visi tie, kuŗi rijīgi sagrābuši īpašumus: ka tik mans! Inciema ļaudis kopj mazdārzīņus un lielākus laukus, kalpodami zemei un saglabādami mīļā piemiņā Eglīšu dzimtas vārdu.

„Cenšos uz Pili neskatīties,” asarai acu kaktiņā paziņot, man atzinās kāda sirma kundze ar burkānu grozu rokā, „aiznesīšu tos kādreizējai kollēģei, viņai vairs nav spēka dārzā locīties, no mājas neiziet, jau kolchoza laikos sabeidza muguru. Kāda laime, ka viņas dzīvoklīša logs nav uz kādreizējā kantora – pils pusi!”

Anita Mellupe

Labojums

Š. g. oktobra biļetenā Anitas Mellupes rakstā „Aijā, mūsu dzimtene jeb pateicību Dziesmu svētku rīkotājiem Milvokos” intervijā ar Maiju Meirāni ieviesusies kļūda: Juris Neikens kristīja viņas vecomāti, nevis māti.

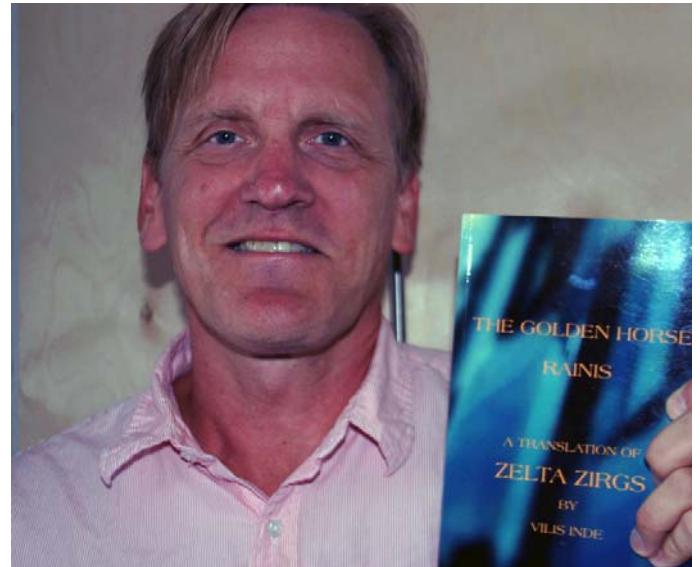
CITĀTS

„Vēl sāpīgāks temats – vīrieši. Tā ir mūsu ģimeņu lielākā bēda, ka mātes izaudzina gudras, izdarīgas un atbildīgas meitas un izlaidīgus, bezatbildīgus dēlus, kuŗi iet no vienas sievas pie nākamās, pa ceļam izkaisot bērnus, par kuŗiem neliekas ne zinis. Cik tad Latvijā 30-20 gadu vecumā ir inteligentu, fiziski attīstītu vīriešu ar normālu psihi? No 100 varbūt 15. Tā, lūk, ir mūsu ģimenes kultūra, pareizāk – tās trūkums, un tā ir ļoti liela bēda visai tautai. Tāpēc, lai arī kādu antireklāmu publicētu par ārzemju līgavaiņiem, meitenes brauc uz ārzemēm. Bet palikušās... ar kādām tik metodēm necinās par tiem ņemamajiem, kas te vēl palikuši.”

No Astras Birzgales raksta „Rūnas runā, ieklausies!” žurnālā „Lilit” 2011. gada augusta numurā

The Golden Horse

**A seminal piece of Latvian Literature
Rainis' *Zelta zirgs*
is now translated to English by Vilis Inde**

The original piece was written in 1909 following the failed Latvian/Russian Revolution, but prior to Independence. Rainis' sets forth the path to cultural autonomy through idealism, altruism, self-sacrifice and unity.

The fairy tale with the sleeping princess on the top of the mountain is full of vivid symbolism. The book includes the necessary Latvian history and discusses Rainis' crucial role in Latvia's freedom movement to provide the context of the piece. This book presents Latvian literature, culture and history and is a perfect introduction to Latvia for an English-speaking audience. No other book has this breadth of topics. (The translator created this book for his college-age nephews, Zintis and Aldis, who have minimal knowledge of their heritage. Most of us have significant persons in our lives, perhaps grandchildren or sons or daughter-in-law that would like to understand a bit more about Latvia. This is an excellent way to share Latvian heritage!

ALAs Kultūras fonda vadītāja Sarma Liepiņ Muižniece: “This is one of the most *readable* Latvian translations I have come across.”

Gunars Birkerts, *Gaismaspils*, Latvian National Library architect, writes: “Your translation is an important event in Latvian culture.... The Afterword (with the Latvian History) is essential, not only for an English-speaking audience, but also for many Latvians.”

Available: www.createpace.com/3853655

www.Amazon.com

and www.rainis.org

Vasara Latvijā

Rudens ir pārdomu laiks, kad lietūs un vēji sitas logā. Pasaulē raugāties caur logiem – aizlijušiem, norasojušiem vai saules apspīdētiem.

Rīgā valdīja rudens krāsu bagātība – krita kastaņi, zīles, āboli.

Tas ir pārdomu un sapņu laiks, Aleksandra Čaka, viņa tēlu un sajūtu laiks: „Miglā asaro logs, ko tur liegties, nav vērts...”

Apskatot Gunas Oškalnes-Vējiņas fotogrāfiju izstādi „Mīlestības logi” Jaunmoku pilī, nospriedu, ka nekā nav ko piebilst. Ikvienu fotogrāfija pauž mākslinieces un arī dzejnieka mīlestību uz Rīgu un dzimto zemi. Ja man kāds jautātu, kuŗa zeme ir visbrīnīgākā, es teiktu – Latvija, kur pat smilgas zied.

Braucot pa Latvijas lauku ceļiem, vērojot skaistās dabas ainavas, pelēkas, it kā zemei pieplakušas lauku mājas un sakoptos, puķu pilnos pagalmus, domāju, kāpēc gan tūkstošiem latviešu pašos spēka gados traucas prom no skaistās Latgales, Vidzemes, Kurzemes. Daudzi strādā Īrijā, Anglijā, Vācijā un citur, lasa sēnes, ceļ mājas, viesnīcās uzkopj istabas, strādā par šoferi vai krāvēju, bet Latvijā auglīgi tūrumi daudzviet aizaug ar krūmiem. Izskaidrojums tādai bēgšanai no savas dzimtenes laikam ir, ka gribas iespējami ātri sasniegt vēlamo, gribas lidmašīnā uzreiz braukt biznesa klasē, aizmirstot, ka, piemēram, ģriem aizritējušā gadsimtā savā dzimtenē klājās daudz grūtāk nekā latviešiem Latvijā tagad.

Latvijas veikalu plaukti ir pilni ar augļiem un dārzeņiem no citām zemēm. Vienu dienu nopirku marinētos gurķus, ko ražo *Spilve* un *KOK*. Mājās izlasīju sīkiem burtiem uz burciņas rakstīto, ka tie ir no Indijas un Turcijas. Vai tad tiešām Latvijā vairs pat gurķus nevar izaudzēt?

Vasarā turpināju remontēt savu būdiņu Saulkrastos. Salīgu divus apmēram 30 gadu vecus vīrus. Viņi strādāja lieliski. Abi jau strādājuši Anglijā un Vācijā. Jautāju, vai viņi gatavojas atkal braukt uz turieni? Nē, nebraukšot, jo Latvijā varot nopelnīt vēl labāk, un te tomēr mājas. Visādi piedzīvojumi viņiem bijuši tajā „leiputrijā”. Kaimiņš arī bija sadomājis savai vasaras mājai uzcelt otro stāvu. Viņam darbus darīja rumānis, krievs un latvietis.

Šovasar pilsētās un laukos bija jūtama liela rosība. Madonā visās ielās notika rakšanas darbi, nemaz nevarēja saprast, kur iebraukt un izbraukt. Saulkrastos un Tukumā tāpat. Tika mainīti ūdensvadi, ierakti elektrokābeļi un labiekārtotas ielas, laikam par Eiropas Savienības naudu.

Latvijā daudzās vietās ir skaistas ēkas, ko cēluši latvieši, bet viņiem nepieder. Piemēram, Zvejniekiemā

lielas mājas ar lieliem logiem, torņiem un tornīšiem uz cēla kāds bagātnieks no Krievijas, viens no Uzbekijas. Līdzās lepnajām celtnēm latviešu mājas atgādina būdiņas. Viens mākslinieks četrus gadus laikā tikai ielicis pamatus un uzcēlis vidussienas, kamēr kādam uzbekam „pils” jau gatava un apkārt augsta sēta.

Latvijā netrūks cilvēku, kuŗi nebaidās sākt no nulles un lēnām, soli pa solim sasniedz iecerēto.

Dzirdēts, ka pabalsta saņēmēji Latvijā lepni saka: „Kam man vērt reņģes, ja ar valsts pabalstu varu tīri labi iztik!” Nevēlas strādāt, pat ja sola 400 latu mēnesī pēc atvilkumiem.

Saulkrastos trīs reizes nedēļā kāda zemniece braukāja par dārziņu kooperatīva ieliņām, piedāvājot pirkt pienu, krējumu, sviestu, sieru, biezpienu, olas, medu utt. Cita savā sarkanajā kravas auto vadāja apkārt Straupes pientavas neticami gardos jogurtus un citus piena produktus. Vispirms viņa izbraidāja pa visām ielām un taurēja, lai miegamices lec ārā no gultām, un otrajā braukšanas reizē vecenītes jau stāvēja rindā ar savām stikla burciņām un maciņu rokā. Veikalos tie paši produkti ir dārgāki, bet te – pieved klāt! Braukā arī tādi, kuŗi skaļi kliedz „Navoz!” (mēsli); par lielu maisu prasa divarpus latu. Tīrais zelts! Pat tos pieved klāt. Rudenī arī piedāvā kartupeļus un citus dārzeņus. Jā, ir cilvēki, kuŗi atrod, ko darīt un nekurn par valsti un valdību, bet ir tādi, kuŗi tikai prasa, prasa, prasa un, jo vairāk viņiem dod, jo vairāk viņiem vajag (no nodokļu maksātājiem)!

Mālpils novada Silzemnieku saimniecībā uz viena hektara iestādīti 600 pīlādžu kociņi. Pīlādžu ogās ir daudz vitamīnu. Saimnieki cer ar laiku iegādāties pīlādžu apstrādei paredzētas iekārtas, pagaidām visus darbus veic ar rokām.

Cēsu novada Straupē ir neliela saimniecībā, kur audzē strausus, varbūt izdevīgāk gan būtu audzēt tītarus. Citviet audzē briežus. Vietām redzami arī govju ganāmpulki. Braucot no Madonas līdz Cēsīm ceļmalā redzēju tikai vienu govju ganāmpulku, kuŗā bija apmēram 20 govju. Laukos daudzviet var vēl redzēt sagruvušu un pussagruvušu kolchozu laiku farmas, skābbarības torņus. Latvijā ražoto piena produktu veikalos netrūkst, arī Lietuvā ražots biezpiens un sviests, kas ir lētāks.

Veikalos ir vistu gaļa, vistu aknas, kūpinātas vistas, bet tītaru, zosu, trušu gaļu neredzēju. Nez vai kaut kur var dabūt Mārtaņdienas zosi. Neredzēju arī jēra gaļu.

Tukuma novadā Tumē vairāki zemnieki audzē smiltsērķškus, bet, kad jānovāc raža, grūti sameklēt strādniekus.

Šovasar, īpaši Kurzemes pusē, zemnieki diezgan lielās platībās audzēja zemenes un tās, saliktas glītās groziņos, varēja nopirkt ceļamlās. Divi kilogrami zemenes

maksāja latu un astoņdesmit santimu. Man pazīstama daudzbērnu ģimene, kas dzīvo Tumes pagasta „Apiņos” bez elektrības, labi nopelnīja, lasot zemenes. Šī ģimene mani apciemoja, ciemkukulim atnesa gardu ruli ar zemeņu pildījumu.

Mums ar Hugo Dzeni bija gods piedalīties Jaunpils baznīcas 420 gadu jubilejas dievkalpojumā un svinībās pilī. Iepazināties ar Jaunpils draudzes aktīvākajiem locekļiem, mūzeja un pils darbiniekiem. Jaunpils draudzē dievkalpojumi notika arī padomju gados. Rudens puķēm rotātā baznīca bija ļaužu pilna gan koncertā 8. septembrī, gan dievkalpojumā 9. septembrī.

Daudz uzzinājām par baznīcas vēsturi un atjaunošanas darbiem, kur vēl daudz darāmā. Apstaigājām Livonijas laika pili, kam pamati likti 1301. gadā un pat pārgulējām baroneses istabā. Žēl, ka man nebija senajiem laikiem raksturīga kleita, bet staigājot pa pili tik un tā sāku justies kā galma dāma. Pilī var īrēt gan pieaugušo, gan bērnu viduslaiku tērpus. Brokastlaikā dažas aptekšnes un viesi bija tādos ģērbusies. Brokastojām krodziņā, pils pagraba telpā ar akmens sienām un velvēm. Tur valdīja romantiska krēsla, uz galdiņiem ziedi un dega svecītes. Ēdienu nosaukumi senatnīgi – Trīnes zivju vira maksāja Ls.1,30, pilskunga gaļas vira 1,60, švābu siera zaļās klimpas 1,70, mamzeles puķukāposti 1,50, barona liellopgaļa ar vīna mērci 8,20.

Bijām arī Skultes baznīcas 250 gadu jubilejas svinībās. Kādā sestdienas vakarā baznīcā dziedāja Haralds Sīmanis. Vakars bija vēss, drēgns, bet aukstā baznīca pilna ļaužu, arī svētdienas dievkalpojumā. Pēc dievkalpojuma ļaudis pulcējās baznīcas pagalmā, kur zem klajas debess un lielajām priedēm bija bagātīgi klāts galds – sviestaizītes, cepta jēra gaļa, augļi, karsta tēja un kafija. Smidzināja sīks lietutiņš, bija jādrebinaš, tomēr jutāmies omulīgi. Sasildīja draudzīgās sarunas un jautrība. Mācītājs Ivo Pavlovičs man uzdāvināja vecu baznīcas dakstiņu, uz kuŗa puisītis Tomass uzzīmējis jūru un mazu kuģīti. Skultes baznīcai nepieciešams liels remonts. Patlaban ir noplēsts vecais jumts un uzlikts jauns, cik necik sakopta baznīcas iekšpuse. Sadarbojoties ar Vidzemes mūzikas un mākslas skolu,

bērni uz vecajiem dakstiņu gabaliem sazīmējuši Latvijas ainavas. Šos mākslas darbiņus dāvā tiem, kuŗi palīdz baznīcai, un arī retiem, tālīniem ciemiņiem. Tā arī es tiku pie viena dakstiņu gabaliņa, ko atvedu uz Ņudžersiju. Šo savdabīgo sveicienu no Skultes draudzes dāvināšu mūsu draudzei.

Rosība Latvijā notiek pilsētās un laukos, gan tīrumos, gan garīgajos laukos. Vakarā, kad satumst, Jaunpils lielajā dīķī atspīd gaisma no jaunpiliešu māju gaišajiem logiem, liecinot, ka šajā novadā ir dzīvība, pretstatā Latgalei, kur daudzi ciemi ir izmiruši.

„Tukuma Ziņās” 11. septembrī bija raksts par Jaunpils baznīcas 420 gadu svinībām (www.jaunpils.com). Tajā varēja lasīt, ka nedēļa aizvadīta jubilejas „zīmē”, 420 gadu jubileja „atzīmēta”. Latvijā cilvēki lieto daudz ģermānismu un krievismu – akceptē, kanselē, dziedātāji „uzstājas”, viss notiek „zīmē” vai „zem zīmes” un „ietvaros”, bieži dzirdams: „...es tā kā nu..., es tā kā nu gribēju braukt, pirkt, es tā kā nu lasīju, dzirdēju, dzēru.” Izklusā jociņi – tā kā gribēja, tā kā ne. Pat televīzijas raidījuma vadītāja teica: tā kā mērķis dzīvē... tā kā pievērsties... Nemitīgi dzirdams „...tak kak”. Daži ieraduši katru teikumu sākt ar „sak’, zin’, saproties”. Bieži vienā teikumā dzirdams „okei” un „vot”.

Latvieši viesībās vēl aizvien uzdzied: „Svešās zemēs esot jauki daudz jo daiļi brīnumi ... bet kas svešas zemes, salas man ar savu greznumu, ja es še pie Gaujas malas dzirdu latvju valodu...”

Vai latvju valodu vēl tur ilgi dzirdēsim, kas to lai zin?

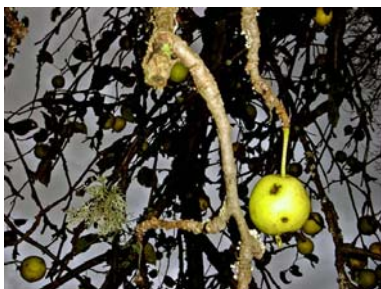
Laima Dzene

Foto: Laima Dzene

2012. gada koks, akmens, sēne, dzīvnieks, gliemezis, augs, putns, kukainis, bezmugurkaulnieks

Latvijas Dendrologu biedrības 2012. gada koks bija mežābele (*Malus sylvestris*). Latvijā ābeles tiek kultivētas jau vairākus simtus gadus un mežābeles populācija varētu būt stipri ietekmējusies no mājas ābelēm. Mežābelei atšķirībā no mājas ābelēm lapas ir kailas, apmatojums tikai lapas apakšpusē uz dzīslām, ir ērkšķainas īsvasas, ziedi balti.

Latvijas Petroglifu (ģeoloģisko pieminekļu izpētes) centra darbinieki par gada ģeoloģisko objektu izvēlējās Rudzīšu akmeni, kas atrodas Kurzemē, Kuldīgas novada Laidu pagastā. Rudzīšu akmens ir 4,7 m garš, 3,6 m plats un līdz 2,2 m augsts kaļķakmens blāķis. Pēc iezī konstatētām fosilijām var secināt, ka kaļķakmens veidojies silūra periodā (t. i. pirms 410-435 milj. gadu) ekvatora tuvumā, siltā, koraļļiem bagātā jūrā. Pirms vairāk nekā 10 000 gadiem ledājs to atnesis, varbūt no Sāmsalas, kur atrodami līdzīgu silūra iežu atsegumi. Kaļķakmens ir ievērojami neizturīgāks par magmatiskajiem iežiem, un parasti ledājs šādus nogulumiežu atrautņus sadrupina sīkos oļos. Tomēr šeit saglabājies paliels blūķis, kaut arī pārvietots vairāk nekā 100 kilometru.

Latvijas Mikologu biedrības izvēlētā gada sēne bija vēdekļa sārtaīnī *Rhodotus palmatus*, angļu valodā *Wrinkled Peach*. Tā ir ļoti reta un ļoti krāšņa sēne, tās krāsojums ir no rozaina līdz spilgti sārtaī, oranžai krāsai. Vēdekļa sārtaīnes cepurīte parasti ir 3-10 cm plata, ar caurspīdīgu, gļotainu, krunkainu virsslāni. Kātiņš 2-5 cm garš, samērā īss un izteikti līks. Vēdekļa sārtaīnes mēdz izaugt rudenī pa vienai vai mazskaitlīgos čemuros uz mitrām, vecām, jau bez mizas palikušām gobu vai vīksnu kritālām. Sēnes izplatību netieši veicinājuši gobu dzeltenā karoga slimība, kas iznīcinājusi daudz gobu, bet sārtaīne savukārt aug uz atmirušas gobu koksnes. Šo sēņu sugu 1785. gadā pirmo reizi aprakstījis franču zinātnieks Džons Bujārs (ar nosaukumu *Agaricus palmatus*). Tā ir vienīgā savas ģints (*Rhodotus*) pārstāve; aug Ziemeļamerikā, Ziemeļāfrikā, Eiropā un Āzijā, bet visur tiek atzīta par ļoti retu. Tā iekļauta daudzu Eiropas valstu Sarkanajā grāmatā un apdraudēto sugu sarakstos Baltijas valstīs, Zviedrijā, Ungārijā u. c. Latvijā pirmo reizi atrasta Siguldā 1991. gadā. Šī sēne nav indīga, bet nav ēdama.

Latvijas Dabas mūzeja darbinieki par gada dzīvnieku izvēlējās gludeno čūsku (*Coronella austriaca*), Latvijā reti sastopamu zalkšu dzimtas rāpuļi. Par gludeno čūsku šo rāpuļi sauc tāpēc, ka tā muguras zvīņas ir gludas. Gludenās čūskas gaņums kopā ar asti var sasniegt 75 cm. Čūskas mugurpusē krāsa variē, taču vairāk vai mazāk ir pelēkbrūna. Īpašā gludenās čūskas pazīme ir „kronītis” jeb tumšas svītras abpus galvai. Gludenā čūska barojas, kā to dara žņaudzējčūskas – medījumu satver ar asajiem, uz aizmuguri noliektajiem zobiem, aptinas tam vairākas reizes apkārt, nožņaudz un norij veselu. Cilvēkam šī čūska nav bīstama, jo tā nav indīga, turklāt tās zobiņi ir tik sīki, ka cilvēka ādu nespēj traumēt. Čūska ir aktīva dienā, bet ieraudzīt to ļoti grūti. Ziemu dziļās alās, zem koku saknēm vai ēku pamatiem, ziemošanas periods sākas septembra beigās vai oktobra sākumā. Pēc ziemošanas tā parādās aprīlī, pārojas aprīļa beigās vai maijā. Augusta beigās vai septembra sākumā piedzimst 6-8 mazuļi. Gludenā čūska ir oldzīvdzemdētāja – mazulis gandrīz pilnīgi attīstās olā, bet izšķīļas no olas īsi pirms dzimšanas, dzemdību laikā vai tūlīt pēc piedzimšanas.

Gludenā čūska mīt visā Eiropā, arī diezgan tālu uz ziemeļiem. Latvijā ļoti reta, jo te atrodas tās areāla ziemeļu robeža. Mūsdienās redzēta Piejūras zemienē, Kurzemes piekrastes posmā no Slīteres Nacionālā parka līdz Ķemeru Nacionālajam parkam. Gludenā čūska iekļauta Latvijas īpaši aizsargājamo sugu sarakstā, Latvijas Sarkanajā grāmatā, Eiropas apdraudēto abinieku un rāpuļu sarakstā un Bernes konvencijā.

Latvijas Malakologu biedrībai gada gliemezis bija sarkanais kailgliemezis (*Arion rufus*). Sarkanais kailgliemezis ir viens no lielākajiem Latvijas gliemežiem. Tā izstiepta ķermeņa gaņums var būt 10-15 cm (ļoti reti līdz 20 cm). Ķermeņa krāsojums no oranža līdz ogļu melnam. Gļotas uz ķermeņa bezkrāsainas, kairinot tiek izdalītas gļotas ar dzeltenīgu nokrāsu. Mazuļiem ir sānu joslas, kuņas pieaugot izzūd. Dzīvnieka dzīves cikls ir apmēram gads. Dzimumbriedumu sarkanā kailgliemeža īpatņi sasniedz augusta vidū, septembrī, kad arī ir iespējams novērot to vairošanos. Dzīvnieki dzīves laikā pārojas vairākas reizes ar dažādiem partneriem, bet var dēt arī pašapaugļotas olas. Sarkanie kailgliemeži olas dēj septembrī, oktobrī. To attīstība ilgst aptuveni trīs nedēļas. Parasti vienā dējumā ir ap 60 olām, bet var būt arī dējumi no divām vai pat 120 olām.

Latvijas Botāniķu biedrība par 2012. gada augu izvēlējas meža vizbuli (*Anemone sylvestris*), ko sauc arī par Daugavas vizbuli jeb Daugavas anemoni.

Šim augam īpaši patīk sausas, kaļķainas augsnes, tas aug skrajos priežu mežos, mežmalās un pļavās Daugavas krastu dolomītu atsegumu tuvumā.

Latvijas Ornitoloģijas biedrība par gada putnu izvēlējas jūras ērgli (*Haliaeetus albicilla*). Jūras ērglis ir lielākais Latvijā ligzdojošais plēsīgais putns. Pieaugušie ērgļi ir gaiši brūni, asta balta. Vēl pagājušā gadsimta 60. gados jūras ērglis Latvijā bija izzudis, bet kopš 70. gadu sākuma, kad atkal atrasta apdzīvota ligzda, to skaits audzis. Pašlaik Latvijā ligzdo gandrīz 100 jūras ērgļu pāru. Jūras ērgļi Latvijā ligzdo mežos, galvenokārt pie dažādiem ar zivīm un ūdensputniem bagātiem ūdeņiem – ezeriem, zivju dīķiem, upēm, arī jūras piekrastē. Ērgļi ligzdu būvē lielu un resnu koku galotnes daļā, tajā parasti tiek izaudzināti viens vai divi mazuļi, retos gadījumos – trīs. Jūras ērgļi pārtiek no zivīm, putniem, nelieliem zvēriem, ziemā arī no maitas. Pie jūras ērgļu ligzdām Latvijā un Igaunijā plāno izvietot kameras, lai tīmeklī varētu vērot ērgļu ģimenes dzīvi. Ornitoloģijas biedrība jau 17. reizi izvēlas gada putnu, līdz šim par gada putniem izvēlēti – grieze (1996), varlēpis (1997), zaļā vārna (1998), mazais ērglis (1999), ķīvīte (2000), ūpis (2001), lielais ķīris (2002), rubenis (2003), baltais stārķis (2004), ziemeļu gulbis (2005), lauka piekūns (2006), melnā dzilna (2007), melnais stārķis (2008), jūras krauklis (2009), mednis (2010) un meža pūce (2011).

Latvijas Entomoloģijas biedrības izvēlētais 2012. gada kukainis bija spožā skudra (*Lasius fuliginosus*). Šīs skudras ir viscaur melnas, ķermeņa virsma spīdīga. Darbaskudras ir 4-6 mm, tēviņi 4,5-5 mm, mātītes-karalienes 6-6,5 mm garas. Tipiska šīs sugas pazīme ir no aizmugures ieliekta galva. Skudras izdala specifisku smaržu, kas atbaida citu sugu skudras no pūžņa un tā ceļiem. Spožās skudras barojas ar laputu izdalījumiem, savus kāpurus tās baro ar dažādiem kukaiņiem un to kāpuriem. Spožā skudra savus pūžņus veido atsevišķi augošu koku dobumos un pie koku saknēm. Tās pārsvarā apdzīvo lapu kokus, visbiežāk ozolus un liepas, reizēm arī došos skujkokus, retos gadījumos koka māju pamatus. Skudras neveido pūzni koka dzīvajā, bet gan atmirušajā un dobajā koksnes daļā. Savu pūzni tās aizpilda ar porainu veidojumu, kas sastāv no sēnes, sīrupa un koka daļiņu maisījuma.

Latvijas Entomoloģijas biedrība par š. g. gada bezmugurkaulnieku izvēlējas parasto krūmsūkli (*Spongillalacustris*), ko līdz 1765. gadam zinātnieki pieskaitīja augu valstij. Sūkli Latvijā ir samērā maz pētīta dzīvnieku grupa. Latvijā sūkli sastopami saldūdeņos un lielo upju grīvās, līdz šim konstatētas piecas sugas. *Spongillalacustris* ir ziemeļu puslodē plaši izplatīta suga. Krūmsūkli ir primitīvi, sēdoši, palieli daudzšūnu ūdens organismi ar trauslu un zarotu krūmveida ķermeni, kas atgādina korāļus, un ar specifisku smaržu. Labi apgaismotos biotopos sūkli ir koši zaļā krāsā, noēnotās vietās – gaiši zaļi līdz dzeltenbrūni. Zaļo krāsu sūklim piešķir to šūnās dzīvojošās fotosintezējošās alģes zoochlorellas. Labā apgaismojumā sūkli aug ātrāk, jo saņem papildus barības vielas no fotosintēzes galaproduktiem. Parastais krūmsūklis apdzīvo stāvošus un lēni tekošus ūdeņus. Sēdošais dzīvnieks parasti ir pietiprinājies pie ūdenī iegrimušas koksnes, koku zariem, saknēm, augu daļām vai akmeņiem. Sūkli dzīvo tikai vienu sezonu, rudenī iet bojā. Galvenokārt tie vairojas bezdzimumiski, pumpurojoties. Sūkli barojas, filtrējot ūdenī esošos vienišūņus, baktērijas. Filtrējot barības vielas, tie uzlabo ūdenstilpju bioloģisko kvalitāti un veicina bioloģisko daudzveidību ūdenstilpēs. Sūkli ir gan mājvieta, gan barības avots citiem ūdens iemītniekiem.

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīņš
2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123
Tālrunis: 858-598-5451;
e-pasts: janis@legzdins.com

22. decembrī plkst. 12.00 dievkalpojums;
pēc dievkalpojuma kafijas galds
Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net
1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107
Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077
Antra Priede, tālr. 619-225-0817
Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

JOCIŅI

„Parasti kaķiem ir blusas. Manējam ir kodes!”

„Pricējies, tātad viņa kažoks ir īsts!”

Divi kaķi skrien pāri dzemdību klīnikas stikla jumtam un redz lejā guļam gultiņās bērņus. Viens kaķis jautā otram: „Kā tu domā, cik no metiena viņa drīkst paturēt?”

„Jūs esat veģetārietis un ēdat zaķa cepeti?”

„Aiz atriebības. Šie neliēši apēda visu manu salātu dobi.”

Kaķi ir daudz gudrāki par cilvēkiem. Viņi nerunā, lai netiktu spiesti strādāt.

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993 1700 Malcolm Ave. #102, Los Angeles, CA 90024 e-pasts: pegijat@inbox.lv vai: pegijakalninataube@yahoo.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA;

PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c.

IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS

tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: martin@shorewood.com

Iespēšanas, kopēšanas un dizaina darbi

Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tālr.: 818-783-4900

e-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēj arī mūsu biļetenu!

Dr. JURIS BUŅĶIS

labprāt atbildēs uz jautājumiem

par kosmētiskām procedūrām

e-pasta adrese: bunkis@ocps.com

biroja tālruna numurs: 949-888-9700;

30212 Tomas, Suite, 275

275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

**Ziemsvētku tirdziņš latviešu
namā 16. decembrī darbosies
no plkst. 10.00 līdz 3.00**

Tirdziņā varēs iegādāties dažādas jaukas dāvanas – rokdarbus, rotaslietas, grāmatas, gardumus un daudz ko citu. Būs karstas pusdienas un kafijas galds! Pārdevēji var pieteikties tirdziņam, zvanot vai rakstot Pegijai Taubei, tālr.: 310-908-6993, e-pasts: pegijat@inbox.lv
Mantu pārdevēji ziedo 10% no ieņemtās naudas latviešu namam.

Uz redzēšanos tirdziņā!

**Andreja Zinberga dāvana
Variņu pamatskolai**

Laikraksta „Ziemeļlatvija” š. g. 25. oktobra numurā ziņots, ka Smiltenes novada Variņu pamatskola no sava labvēļa Andreja Zinberga Anaheimā, Dienvidkalifornijā, atkal saņēma skaistu dāvanu – viņa jaunākās stāstu un lugu grāmatas „Lasi un izkrāso!” divus eksemplārus ar mākslinieka Teodora Lilienštena ilustrācijām, ko bērni paši var izkrāsot.

**Jauki ir ne tikai braukt, bet arī pastaigāties
pa piesnigušu mežu**

Andrejs Zinbergs

Zvaniņš skan

**Zvaniņš skan, zvaniņš skan,
Ilksī siets pulkstantiņš.**

**Ak, kāds prieks man ir braukt
Zirgu vilktās kamanās.**

**Sniegs gar seju lejup krīt,
Tas pie drēbēm ķeras, līp.
Ak, kāds prieks ir gan braukt,
Baltiem mežiem gaŗām traukt.**

**Zvaniņš skan, zvaniņš skan,
Ilksī siets pulkstantiņš.
Ak, kāds prieks ir gan braukt
No kalniņa lejiņā.**

**Gaŗām paskrien ceļi balti,
Vaigi sārti, pašam salti.
Ak, kāds prieks ir gan braukt
Divu zirgu kamanās.**

„GaiziņStarā” var gan labi atpūsties, gan izklaidēties

„GaiziņStara” viesi ziemā var vizināties ar pajūgiem, vasarā doties izjādē ar zirgiem instruktora pavadībā

Gaiziņa apkaime ir īsta paradīze zemes virsū, jo te ir enerģētiski spēcīga vieta un iespējams labi atpūsties un pavadīt laiku gan ziemā, gan vasarā.

Pie Latvijas augstākā kalna Madonas novada Bērzaunes pagastā atrodas jauka viesu māja „GaiziņStars”.

Viesu mājas istabas ir gaumīgi iekārtotas, gultas īpaši pasūtīnātas, lai arī gaŗa auguma cilvēki justos ērti; ir kafejnīca, pirts, telpas svinībām, kamīnzāle; iespējams noīrēt divriteni, trenēties šķēršļu trasē un šautriņu mešanā, doties izjādē ar zirgiem, vizināties ar pajūgiem. Tuvu viesu mājai ir četras apgaismotas slēpošanas, snovborda, slidināšanās trases.

Pie viesu mājas ir sporta laukums; ceļotājiem ar savām teltīm atsevišķa vieta ar sagatavotu malku ugunskuram.

Viesu mājā tiek rīkotas bērnu aktīvās atpūtas nometnes, kā arī angļu valodas nometnes, kuŗās skolotāji ir no ASV.

Viesu namā var rīkot seminārus, privātas vakariņas, banketus, dažādas svinības. Ģimenēm ar bērniem un nesmēķētājiem ir atsevišķa kamīnzāle.

Vietu skaits: 20; Cena: 8-12 latu personai (ar brokastīm), bērniem atlaides.

Viens no īpašniekiem ir mūsu kopienas loceklis **Jānis Celms**.

Pasūtīnājumus pieņem: **Larisa Freija**, tālr.: 011-371-2655-8644;

e-pasts: gaizinstarslarisa@inbox.lv

ASV Jānis Celms tālr.: 206-953-8787;

e-pasts: johncelms@yahoo.com

„GaiziņStara” tālrunis: 011-371-6482-8123

Informācija: www.gaizinstars.lv

Lidokālns

...pārbaudīt savu izveicību

Te iespējams krietni izšūpoties

...un jūsmot par saulrietu

No bāra ved durvis uz nelielu konferenču zāli

Divvietīga viesu istaba; visas istabas iekārtotas vienkārši, bet ir pietiekami lielas, lai ciemiņi justos ērti

Draudzes Ziņas

Foto: Sandra Grīnberga

Gribas aizdegt svences pretī Ziemsvētkiem,
Lai pār staru laipu viegli atnākt tiem,
Lai pār staru laipu baltas pārslas viz,
Nesot zemei tuvāk klusas debesis.

(Klāra Zāle)

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Kasiere Dace Pavlovska: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065	323-255-4215
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

*Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

9. decembris, plkst. 11:00 adventa otrās svētdienas dievkalpojums, māc. Aivars Ozoliņš

16. decembris, plkst. 11:00 Adventa koncerts Lolitas Ritmanes vadībā

24. decembris, plkst. 6.00 Ziemsvētku dievkalpojums, māc. Aivars Ozoliņš

DIEVKALPOJUMU STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Piezīmes
21. okt.	43	\$672.00	\$15.63	Laju dievkalpojums
28. okt.	21	\$435.00	\$15.60	Mācītājs Aivars Ozoliņš

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca,
tālr.: 626-443-8464, e-pasts: birschultz@att.net
Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2012. gadu!
Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem –\$60.00

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Neretas bērnu pusdienām \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt:
Dace Pavlovskā
3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065

PĀRDOMĀM

No grāmatas „101 Jaukākais Bībeles stāsts” Ūras Milleres pārstāstījumā

JĒZUS PIEDZIMŠANA BETLĒMĒ

Bērniņš silītē

Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls...

(Jes. 9:5)

Drīz vajadzēja norisināties visu laiku lielākajam notikumam! Dievs bija izraudzījis divus īpašus zēnus, kam nu bija jānāk pasaulē. Pat viņu vārdi tika izvēlēti debesīs. Vispirms Caharija un Elizabete gaidīja piedzimstam Jāni, kuŗš tiks saukts par Visaugstākā Pravieti. Pēc tam bija jānāk pasaulē Marijas dēlam, kuŗš tiks saukts par Visaugstākā Dēlu.

Pirms Jēzus piedzimšanas Marija apciemoja savu radnieci Elizabeti. Tad piedzima mazais Jānis, un Marija drīz vien atgriezās savās mājās Nācaretē. Tur viņu gaidīja Jāzeps, Marijas saderinātais. Kad Marija pastāstīja, ka gaida bērniņu, Jāzeps bija satricēts. Viņš domāja, ka līgava bijusi viņam neuzticīga.

Marija pastāstīja Jāzepam par savu debesu viesi. Taču viņš joprojām neticēja. Vai patiesi viņa saderinātā redzējusi eņģeli? Vai šis bērns būs Dieva Dēls? Vai Marija teica patiesību?

Jāzeps nolēma, cik vien iespējams klusi un neuzkrītoši atstāt Mariju. Viņš nevēlējās darīt Marijai kaunu.

Taču Dievam viņa domas bija zināmas. Tajā pašā naktī Viņš sūtīja Jāzepam sapnī eņģeli Gabriēlu, kas viņam teica: „Neraizējies! Marijas bērniņš piedzims caur Dieva spēku un Viņa Garu. Tu nosauksi Viņu par Jēzu, jo Viņš atpestīs savu tautu no tās grēkiem.” Cik atvieglots jutās Jāzeps, dzirdot šos vārdus! Nu viņš bija gatavs apprecēt Mariju.

Tajā laikā Romas imperators izdeva pavēli par iedzīvotāju skaitīšanu. Ikvienam bija jātiek pierakstītam savā pilsētā. Jāzeps bija no Betlēmes, tāpēc viņam bija jādo-
das turp. Šajā četru dienu garajā nogurdinošajā ceļā viņš ņēma līdzī savai sievai Mariju. Kad viņi ieradās Bētle-
mē, Marija raudzījās pēc kādas ērtas gultas, kur atpūsties, bet visas viesnīcas Bētle-
mē bija aizņemtas. Tā nu viņi palika nakšņot lopu kūtiņā.

Tajā naktī Marijai piedzima bērniņš. Jāzeps un Marija priecīgi uzlūkoja jaundzimušo. Tas bija apsolītais Mesija! Jāzeps sacīja: „Mēs nosauksim Viņu par Jēzu, kā to lika darīt eņģelis. Šis bērns ir Dieva sūtītais glābējs.”

Marija ietina Jēzu autiņos, un Jāzeps ielika Viņu silītē.

Mīlie draugi tuvumā un tālumā!

„...arī Gars nāk palīgā mūsu nespēkam; jo mēs nezinām, ko mums būs lūgt un kā; bet pats Gars aizlūdz par mums ar bezvārdu nopūtām...” (Rom. 8:26-27)

Vērojot viesuļvētras Sendija nodarītos milzīgos postījumus austrumu krastā, grūti apznāties, ar ko sākt, kā palīdzēt, ko domāt, ko lūgt. Paldies Dievam, ka Viņš pats nāk mums palīgā. Turpināsim pie Viņa griezties lūgšanās, bet kristīgā mīlestībā sniegsim palīdzīgu roku cietušajiem. Austrumu apgabala draudžu vārdā pateicos par lūgšanām un kristīgās mīlestības apliecinājumiem. Mūsu mācītāji un draudžu vadītāji cenšas apzināt cietušos draudzes locekļus un izvērtēt vajadzības. Tas ir sarežģīts darbs. Paldies Dievam, šķiet, ka vairākums ir sveiki un veseli, daudziem vētras sekas ir radījušas neapskaužamas, bet tomēr pārvaramas neērtības, bet, protams, ir arī tādi, kuŗus viesuļvētra skārusi smagāk. Lūdzam sazināties ar vietējo draudzi, ja kādam vajadzīga palīdzība.

Pēc sarunām ar apgabala mācītājiem mudinu LELBAs draudzes locekļus un visus labas gribas ļaudis ziedot organizācijām, kas ir uzticamas, ar pieredzi un jau sākušas darboties, lai visātrāk un efektīgāk palīdzētu cietušajiem. Ieteicu šīs divas:

ELCA Disaster Response (Evangelical Lutheran Church in America). *Gifts to ELCA Disaster Response, designated for 'Hurricane Sandy' will be used entirely (100 percent) in response to this disaster. Join the ELCA Disaster Response and help provide the type of immediate and long-lasting support that is already underway in the affected regions.*

Var ziedot tīmeklī: www.elca.org; pa parasto pastu: ELCA Disaster Response, 39330 Treasury Center, Chicago, IL 60694-9300 (write 'hurricane Sandy' on your check's memo line); pa tālruni: 1-800-638-3522.

Sarkanam Krustam var ziedot: www.redcross.org (ziedošanu anketa atrodama tīmeklī); pa pastu: American Red Cross, P.O. Box 4002018, Des Moines, IA 50340-2018; pa tālruni: 1-800-RED-CROSS; sūtot īsziņu (text): RED-CROSS 90999.

Draudzes var izvēlēties, vai vākt līdzekļus un nosūtīt vienu kopēju ziedošanu, vai arī izplatīt mudinājumu individiem ziedot! Lai Dievs svētī ik katru, kas vētras skarts, kā arī mūsu centienus palīdzēt.

**Austrumu apgabala garīgā vadītāja
prāv. Anita Vārsberga Pāža**

ZIEDOJUMI

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

D. Bīriņa \$75; V. Kerliņš \$500

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

A. Ābele – \$100; D. Bīriņa – \$125; Z. Lejiņa; – \$150, B. & G. Šulci – \$150

(Šie ziedojumi saņemti līdz 2012. g. 7. novembrim.)

„Zvanniekiem” 2012. gadā saziēdota \$228. Paldies Irēnai Gnerlichai par \$50 ziedošanu. Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru „Zvannieku cūciņā” baznīcas priekš-
telpā. Draudzes padome pateicas par ziedošanu!

Draudzes locekļu dzimšanas atceres dienas janvārī

3. Sandra Grīnberga, Liene Linde,
Māra McPartland

5. Andris Boršteins

6. Velta Purmale

13. Rūdolfs Hofmanis

16. Pēteris Simsons

20. Kristīne Schultz, Aivars Vallis

21. Anna Ābele, Guntis Kuškēvics

23. Anda Druva

28. Paulis Zemjānis

29. Monika Freimane

31. Ērika Krieva

Draudzes padome sirsnīgi sveic visus jubilārus! Ja esam kādu izlaiduši, lūdzu ziņot Tamārai Rūsei vai Dainai Ābelei

RUDENS BAZĀRS

Rudens bazārs ir dāmu komitejas lielākais sarīkojums, lai sagādātu līdzekļus, kas palīdz draudzei segt gada izdevumus. Arī šogad dāmu komiteja ziedoja draudzei \$3000. Draudzes padome pateicas visām čaklajām dāmām un vīriešiem par palīdzību, uzliekot un novācot galdus un krēslus, gatavojot mielastu, cepot saldās maizītes un pīrāgus, pušķojot skatuvi lielai izlozei, novietojot grozus lielai izlozei, sakārtojot visas mazās mantiņas mazai loterijai, pārdodot izlozes biļetes un saldumus. Sirsnīgs paldies visiem, kuri atbalstīja šo sarīkojumu. Paldies Edvīnam Rūsim un Sanitai Sūmanei par asprātīgo un raito laimestu izdalīšanu.

Tamāra Rūse

Liels paldies visām dāmām, kuņas ar saviem ziedojušiem un darbu bagātināja baznīcas bazāra kafijas galdu. Protams, paldies arī pircējiem, kuri novērtēja mūsu kulināro mākslu.

Biruta Šulca

Rudens bazāra laimesti

1. Tēja – Māra McPartland (58)
2. \$25 Target veikala dāvankarte – E. Carter (299)
3. Rokassoma – D. Ābele (100)
4. Pavasarīgs mājīgums – G. & J. Sondori (1773)
5. Sienas svečturi – I. Briška (141)
6. Gleznas ietvars – D. Reimane (2595)
7. Kolibri barotava – V. Pavlovskis (1532)
8. \$10 Starbuck's dāvankarte, kafija un krūze – P. Berkolds (2560)
9. Svečturi – S. Upeniece (824)
10. Māla bļodas ar linu dvieli – T. & M. Paegle (1910)
11. Sudraba krūzīte – Jānis Lejnīks (2116)
12. Stikla bļoda – K. Upesleja (621)
13. Akmens skulptūra – L. Gonia (581)
14. \$10 AMC dāvankarte un saldumi – K. Riekstiņa (2616)
15. Māla vāze – Dz. Švarca (702)
16. Makaronu izgatavojamā mašīna – D. Tūbele (376)
17. Grozs ar uzkodām – A. Lejnīks (2183)
18. Erika Jerumaņa mākslas darbs – M. Ratermane (2065)
19. Estee Lauder smaržas – V. Pavlovskis (1837)
20. Groziņš tējas pauzei – D. Tūbele (368)
21. Saulainā krizantēma – K. Riekstiņa (2606)
22. Gleznas ietvars – J. Lejnīks (2126)
23. Vāze – V. Pavlovskis (1506)
24. Sudraba krūzīte – M. Cilnis (4073)
25. \$15 Starbuck's dāvankarte, kafija un krūze – R. Teteris (1277)
26. \$25 Kohl's veikala dāvankarte – A. Veisa (2348)
27. Māla šķīvis, bļodiņa un linu salvetes – J. Lejnīks (2113)
28. Lietainai dienai – S. Valle (178)
29. Ķirbju cienītājam – R. Ratermane (2023)
30. \$15 McDonald's dāvankarte – S. Upeniece (837)
31. Grāmata – Dz. Freimane (1708)
32. Latviska sega un cibiņas – E. Brauķe (985)
33. Itāļu kafijas servīze – I. Valle (1607)
34. Kristalla trauciņi – Dz. Freimane (1720)
35. Ledus tējas aparāts – G. Rēpiņš (2369)
36. Chanel grāmatiņas – A. Circene (1875)
37. \$10 AMC dāvankarte ar saldumiem – M. Zommere (1152)
38. Upeņu ievārījums – S. Valle (155)
39. Mājas mātes palīgi – J. Verga (773)
40. Stikla šķīvis ar rozēm – M. Wolf (902)
41. Skotu viskija kolekcija – M. Zommere (1166)
42. Vīns – P. Freimanis (1884)
43. AMC dāvankarte un saldumi – A. Moora (2719)
44. Trauks saldumiem – A. Vītola (2213)
45. Vēstuļpapīrs – A. Tolks (1845)
46. Tautiska sega – S. Valle (181)
47. Paplāte galda piederumiem – D. Tūbele (328)
48. Liķieņa glāzes un balzams – M. Volfa (928)
49. Krizantēma – D. Tūbele (372)
50. Oktoberfest prieks – G. Rēpiņš (2367)
51. Uz kodu šķīvju komplekts – K. Millers (1123)
52. Piknika grozs – T. Rūse (1025)
53. Muskuļu labsajūtai – G. Boršteins (664)
54. Mans draugs Snuggie – I. Mičulis (2546)
55. 6 glāzes un balzama pudele – M. Rozentāle (222)
56. Angļu tēja, tējas tases un cepumi – Ā. Grava (2730)
57. Parīzes bļodas – V. Zaķis (1783)
58. Īru vafeles un karafe – H. Skuja (477)
59. Vīns, cepumi, svečturi – I. Spencer (1930)
60. Siltu uz kodu trauks – D. Tūbele (341)
61. Krizantēma – E. Brauķe (986)
62. Galerijas Norbertellen kreklīšs – K. Loopmen (1379)
63. Staples grozs – A. Stanton (2561)
64. Vīna grozs – A. Teteris (1253)
65. Grozs ar gardumiem – J. Lejnīks (2150)
66. Grāmata – K. Kalējs (2685); 67. Grozs – A. Teteris (1255)
68. \$50 – K. Riekstiņa (68); 69. \$75 – J. Daugavietis (1637)
70. \$100 – Z. Ozoliņa (231)

LELBAs Draudžu dienas 2013 no 26. februāra līdz 3. martam

„JĒZUS AICINA ZVEJOT!”

„Nāciet, sekojiet man, es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem!”

(Mateja ev. 4:19 un Marka ev. 1:17)

Day Spring Episcopal Conference Center

8411 25th. St. East

Parrish, Florida 34219

Tālr.: 941-776-1018

Lektori: diakons Dāgs Demandts, mācītāja Dace Zušmane,
mācītāja Gundega Puidza, emeritētais prāvests Ivars Gaide

Programmā: Bībeles stundas; lekcijas; nodarbības; koris; koklēšana; māksla; mūzika; kustības;
sadrudzība; lūgšanas; sarunas latviešu un angļu valodā; dabas takas; upe; laivas – viss, kas vajadzīgs
veldzei un atpūtai visai ģimenei, visām paaudzēm

Draudžu dienu dalības izmaksas:

1. Vienai personai atsevišķā istabā *Day Spring* centrā: \$125 dienā
(cenā iekļautas trīs maltītes, nakstnājs un dalības maksa)
2. Divām personām *Day Spring* centrā: \$180 dienā
(cenā iekļautas trīs maltītes, nakstnājs ar atsevišķu vannas istabu un dalības maksa)
3. Divām personām *Day Spring* centrā: \$170 dienā
(cenā iekļautas trīs maltītes, nakstnājs ar kopīgu vannas istabu un dalības maksa)
4. Vienai personai kopmītņu tipa kabīnē *Day Spring* centrā: \$65
(cenā iekļautas trīs maltītes, dalības maksa un nakstnājs)
5. Divām personām *Sleep Inn* viesnīcā: \$160 dienā
(cenā iekļautas divas maltītes, brokastis viesnīcā; nakstnājs un dalības maksa);

transporta uz *Day Spring* centru jāgādā pašiem

6. Bērniem līdz trīs gadu vecumam piedalīšanās bez maksas, 3-12 gadu veciem par puscenu

7. 26. februārī no rīta notiks izbraukums uz *Holy Land Experience* Orlando

papildmaksa izbraukumam (autobuss un ieejas biļete) – \$60 personai

Tiem, kuŗi piedalīsies izbraukumā, jāierodas jau 25. februārī. Vienīgā nakstnājsu iespēja naktī no 25. uz 26. februāri
Day Spring centrā ir kopmītņu tipa kabīnē; iesakām minētajā naktī palikt *Sleep Inn*

Pieteikšanās:

Vārds, uzvārds _____

Adrese _____

Tālruna numurs _____ E-pasta adrese _____

Vēlos nakstnājas: *Day Spring* centrā no ____ līdz ____; vai *Sleep Inn* no ____ līdz ____

Piedalīšos *Holy Land Experience* izbraukumā: Jā _____; Nē _____

Vai ir kādi diētas ierobežojumi? Jā _____; Nē _____ Kādi? _____

Lūdzu ieplānot iebraukšanu Floridā apmēram plkst. 12.00, 3.00 pm vai 6.00 pm, lai atvieglotu sagaidīšanu

Lūgums nosūtīt pieteikšanās veidlapu kopā ar samaksu līdz 15. decembrim

Baibai Liepiņai: 4513 N Laporte Ave, Chicago, IL 60630-3915;

čekus izrakstīt: LELBA (ar piezīmi DD 2013)

Informācija, sazinoties ar LELBAs Evaņģelizācijas nozares vadītāju māc. Gundegu Puidzu, tālr.: 708-453-0534;
e-pasts: puidza@yahoo.com; draudžu mācītājiem un mācītājām, draudžu priekšniekiem un priekšniecēm

Pieteikšanās veidlapas: www.lelba.org, [facebook.com](https://www.facebook.com) un draudzēs pēc pieprasījuma

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura